BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PHILODEMI
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ
LIBER DECIMUS

EDIDIT

CHRISTIANUS JENSEN

ACCEDIT TABULA PHOTOTYPICA

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI LIPSIAE MCMXI

Pap. Herc. No. 1008, col. x–xi.

Philodemi περὶ κακιῶν ed. Jensen.

PHILODEMI

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

LIBER DECIMUS

EDIDIT

CHRISTIANUS JENSEN

ACCEDIT TABULA PHOTOTYPICA

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI LIPSIAE MCMXI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

SAMUELIS SCHASS

MEMORIAE

S

Praefatio.

Ante hos quattuor annos cum Philodemi libellum *περὶ οἰκονομίας* qui dicitur collatis ipsis schedis Neapolitanis in lucem edidissem, id inprimis enitendum mihi videbatur, ut etiam cetera quae adhuc innotuerunt Philodemi de Vitiis et Virtutibus oppositis scripta quam celerrime viris doctis proponerem. Nam praeter libri septimi (Z) paginam unam[1]) et aliorum fragmina quaedam[2]) conservantur in Officina libri quattuor papyracei tam felici manu evoluti, ut non litterae solum dispersae et singula verba legantur, sed refici possint totae sententiae atque adeo paginae fere incolumes. Sunt autem hi:

N° 1424 *Φιλοδήμου ‖ περὶ κακιῶν καὶ τῶν ‖ ἀντικειμένων ἀρετῶν ‖ καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι ‖ καὶ περὶ ἅ ‖ Θ* (ed. Jensen, Lipsiae 1907)

---

1) V. Catalogo generale dei Papiri Ercolanesi redatto dal Dr. Emidio Martini p. 104 in Comparetti e De Petra, La villa Ercolanese dei Pisoni: N°. 222 *Φιλοδήμου ‖ περὶ κακιῶν καὶ τῶν ‖ ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ἅ ‖Z‖ ὅ ἐστι περὶ κολακείας.* *Scorza. Disegnata da F. Casanova. — Frammenti 11. Disegni 11. — C. A. I, 74—83.*

2) N°. 223 *Scorza (ultimo foglio) Dis. da F. Casanova. — Fr. 8. D. 8. T. 4. — C. A. VIII, 138—141.* cf. Croenert, Kolotes und Menedemus, p. 34. — N°. 1082 *Scorza (ultimo foglio) Aperta e disegnata da F. Casanova. — Col. 11. D. 11. T. 9. — C. A. I, 84—92.*

Nº 1008 *Φιλοδήμου ‖ περὶ κακιῶν ‖* I
Nº 1457 *Φιλοδήμου ‖ περὶ κακιῶν*[1])
Nº 1675 *Φιλοδήμου ‖ περὶ κακιῶν καὶ τῶν ‖ ἀντι-κ]ειμένων ἀρετῶν ‖ καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ἃ ‖ ἀριθ. XX . . .*[2])

Quod optaveram, non prorsus mihi evenit. Neque enim licebat homini peregrino inspicere papyrum numero 1457 insignitam quippe ab ipsis Italis non iam publici iuris factam. Iam vero cum et haec papyrus et illa, cui numerum 1675 addiderunt Neapolitani, partem videantur efficere eiusdem voluminis *περὶ κολακείας* sive in complures libros divisi sive in partes discissi[3]), nihil aliud mihi relinquebatur, nisi ut in solo libro decimo acquiescerem.

De papyro. I. De papyri historia et de columnarum ordine. En igitur Philodemi liber *περὶ κακιῶν* I[4]), evolutus anno 1802 ab Antonio Lentari[5]), qui idem una cum Gen. Casanova primum apographum confecit[6]), editus a Britannis in Herc. voll. parte prima, Oxonii 1824, ab Italis in voll. Herc. coll. I tomo III, Neapoli 1827. Ita autem inter se differunt

1) Cf. Croenert, l. l. p. 34.
2) *pezzi 4. — Col. 14. Fr. 1. Dis. 15. T. 15. — C. A. I, 1—15.* cf. Spengel, Philol. Suppl. II, p. 497 et 525; Gomperz, Comm. Mommsen. p. 471—480; Diels, Vorsokratiker, p. 478 Nº. 7; Croenert, l. l. in indice s. v. Anaxarchos.
3) Ab eadem manu scriptas esse pap. 1424, 1008, 1457, 1675 testatur Domenico Bassi, Catalogo descrittivo dei Papiri Ercolanesi. Saggio. Riv. di filol. XXXVI, 1908, p. 495.
4) Numerum, qui deest in apographo Oxoniensi, in charta agnoscere mihi videbar.
5) V. Martini, Catalogo p. 122.
6) V. Bassi, Catalogo p. 496: *Gen. Casanova — la sua firma soltanto in I. XVII. XIX. XXI e tit., primi disegni — A. Lentari — la sua firma in tutti i secondi disegni e nei primi di XI. XII. XXII — gli altri primi disegni non sono firmati.*

editiones, ut viginti quattuor columnas proponant Neapolitani, Oxonienses viginti quinque, quarum primam a Neapolitanis non editam ego fragmentum I eo consilio intitulavi, ut columnarum ordinem editionibus traditum conservarem. Atque etiam hodie viginti quinque exstant paginae divisae in sex tabulas vitro inclusas, quarum prima continet huius editionis fr. I et coll. I. II, secunda coll. III—VII, tertia coll. VIII—XI, quarta coll. XII—XV, quinta coll. XVI—XIX, sexta coll. XX—XXIV et titulum.[1]) Singulae autem papyri plagulae tabulis agglutinatae in partes non dissectae sunt. Itaque iam hinc efficitur erravisse Sauppium, cum inter col. XX et col. XXI excidisse autumaret unam vel complures columnas.[2]) Neque debebat idem invertere ordinem columnarum XIV et XV.

II. Papyri descriptio. Papyrus quatenus hodie exstat, longitudine est unius metri et septuaginta fere centesimarum. Quantum autem reliquum sit a iusto voluminis ambitu, cum stichometriae nullum invenerim vestigium, pro certo dicere non possum. Sed cum librum antecedentem (*περὶ κακιῶν Θ*) nonaginta fere et octo paginas complexum esse constet[3]), etiam huius libri minorem tantum partem ad nos pervenisse satis verisimile est.[4]) Atque ne eae quidem quae restant paginae incolumes manserunt. Una quaeque enim trunco est capite. Quot autem desint versus, nescio an cognoscere possimus collato eodem illo volumine antecedente, cuius metrorum rationes cum nostris fere congruunt.

1) In ipsis tabulis numerantur viginti quinque columnae.
2) V. editionis p. 29 et praef. p. XI.
3) V. editionis meae praef. p. XVII.
4) Cf. etiam Croenert in Hermae tom. XXVIII, p. 402: Die Rollen, soweit sich vorläufig ihr genauer Umfang feststellen läßt, sind niemals unter 100 Kolumnen stark.

Nam in utroque volumine cum spatia litteris repleta latitudine sint 5,5—6 centesimarum et ipsi versus 18—25 litteras contineant, etiam columnarum altitudinem eandem fere fuisse consentaneum est. Quodsi contuleris numeros versuum in singulis columnis exaratorum, illic inter 45—49, hic inter 34 et 40 eos variare invenies. Itaque in nostro volumine singulae columnae ita videntur decurtatae esse[1]), ut nunc decem fere versus desiderentur. Quod certa de causa monere volui. Nam Sauppii editionem si inspexeris, singulis columnis duodequadragenos versus eum tribuisse invenies ea sola de causa, quod columnae duodevicesimae primum ipsum versum exstare neque quidquam inter septimam decimam et duodevicesimam intercidisse ipsa sententia ei probaretur.[2]) Sed audias velim quae contra dixit Ussingius[3]): *Saup. haec temere cum iis, quae ex proxima pagina prima servata sunt, conglutinavit, quod nec sine mutationibus fieri potuit, nec ita ut verisimilis aut sana scriptura efficeretur. Dubitari non potest, quin plures versus in superiore columnae parte interierint.* Itaque quod ipsum textum postulare vidit Ussingius, idem nos iam edocti sumus metrorum ratione habita.

Papyri plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut singulae fissurae accurate indicari iam non possint.[4]) Spatium denique, quod intercedit inter binas fissuras evolutione factas, minuitur a centesimis 4 ad 1,8.

III. Scriptura. Papyri numeris 1008, 1424, 1457, 1675 signatae melioris notae sunt[5]) et ad eundem librarium redeunt.[1]) Itaque quod de scriptura libri antecedentis dixi in editionis praef. p. XI, idem in hunc librum quadrat. Ita tamen differt, ut in illo compendia non inveniantur, hic librarius bis (XII, 27 et XX, 6) in extrema linea hanc adhibuit notam: ⲡ͂. Semel etiam (XX, 18) ad versum supplendum usus est hoc signo: ⋇ Litterarum autem formam ut imagine exprimerem, tabulam phototypicam libello adieci.[2])

1) Nunc latitudine sunt sedecim fere centesimarum.
2) V. praef. p. X. 3) V. editionis p. 169.
4) Cf. de libro Θ quae dixi in praef. editionis p. X et Philodemi περὶ τοῦ καθ' Ὅμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως libellus ed. Olivieri praef. p. VI.
5) V. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis p. 8 et Bassi, Catalogo p. 495.

IV. Orthographica et grammatica. Libellus a gravioribus vitiis immunis est. Librarius summa usus sollertia atque diligentia archetypi formas probe videtur tradidisse. Singillatim autem haec adnotare lubet orthographiae genera:

ει pro ῑ longa[3]) tribus locis adhibetur: VI, 18 ἐπιμειξίαν, XVI, 30 μεικτός, XIX, 18 μέμεικται.

τῶν δυεῖν exhibetur XVI, 18.[4])

ῶ pro ō scribitur XIV, 40 ταπεινωτάτη.

ν paragogicum ante vocalem semper adicitur, omittitur nonnumquam ante consonas. πάλι τούς exstat col. XIII, 25.

gutturalis κ aspirata sequente non emollitur XXIII, 26 ἀνακακχάζειν.[5]) nasalis semel assimulatur in μὲγ γάρ fr. I, retinetur in συνκαταβαίνειν XIX, 12 et in ἐνχάσκειν XIX, 24.

iota mutum semper recte adscribitur aut supraponitur, omittitur tantummodo in παραδῶ⟨ι⟩ I, 5, παρασκευάζη⟨ι⟩ III, ὑπεροϱᾶ⟨ι⟩ XVI, 6. (contra adicitur

1) Bassi l. l.
2) Herc. voll. tabulas duas phototypice expressas invenies apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the palaeographical society facsimiles of manuscripts and inscriptions vol. I, No. 151 et No. 152.
3) V. Croenert p. 29 sq. 4) V. Croenert p. 198.
5) Erravisse videtur Croenert, qui ἀνακακκάζειν exstare et alteram litteram κ ex χ correctam esse testatur l. l. p. 90.

in *ἐφιστάνηι* XI, 25 et *ἐξέλθηι* XVII, 10.) *ἄφνωι* invenitur XX, 14[1]), *βοιηθεῖσθαι* XIX, 25[2]).

ϱ simplex exstat in vocabulis compositis[3]): *ἀποϱιπτουμένους* VIII, 8; *ἐπεϱάπιζον* X, 25 *μεταϱίπτειν* X, 32 *πϱοσεπιϱητοϱεύειν* XI, 29; contra *ἐϱϱῶσθαι* XVII, 16.

$\bar{\zeta}$ pro $\bar{\sigma}$ invenitur XXI, 25[4]) *καταζμικϱίζοντα*.

V. Interpunctio, ut fieri solet, indicata est paragrapho subter lineam in sinistra columnae parte posito. Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit unius fere litterae. Paragraphi autem *διπλῆς* similis duo tantum inveniuntur exempla (col. VII, 13 et col. VIII, 14), cum aliud signum litterae Ψ caudatae non ita dissimile saepius occurrat, quo indicatur in eo versu, cuius ad laevam ductum est, novam vel periodum vel periodi partem incipere. Quod signum cum typis accurate exprimi non posset, in hac editione et ipsum *διπλῆς* forma (>—) indicavi.

VI. Corrigendi genera. Ut mos est eorum, qui Volumina Herculanensia scripserunt, etiam librarius noster si unam litteram perperam scripsit, emendationem supra lineam adiecit. Complures autem litteras falso scriptas punctis suprapositis delevit.[5])

De apographis. Apographum Neapolitanum (N) confectum esse, priusquam Angli papyrum designandam curarent, vel inde intellegitur, quod N plerumque pleniorem textum exhibet[6]) quam editio Oxoniensis (O)

1) V. Croenert, p. 42. 2) V. Croenert, p. 121.
3) V. Croenert, p. 78. 4) V. Croenert, p. 95.
5) Cf. V, 7; VII, 4; IX, 31; X, 9; XII, 34; XIV, 22; XXII, 18; XXIII, 11, 21; XXIV, 8.
6) Idem quadrat in librum Θ (cf. praef. editionis p. X), cum in ceteris papyris Herculanensibus, quorum duo exstant apographa, res secus se habere soleat. cf. ex. gr. Philod. rhet. ed. Sudhaus, I, praef. p. X, Academicorum philosophorum index Herculanensis ed. Mekler, praef. p. V, Polystratus ed. Wilke, praef. p. VI.

et desunt in O tegimina illa et statumina (*sovrapposti et sottoposti*), quae Neapolitani antequam singulas paginas typis mandarent, in textum ita inseruerunt, ut quantae nunc in charta hient lacunae ex ipsa editione cognosci iam non possit. Neque tamen fieri poterat, ut hi delineatores, quos graecae linguae prorsus ignaros fuisse constat, praesertim in laciniis misere contritis et derasis vel minima litterarum vestigia recte dignoscerent. Quo maiore digni sunt laude, quod etiam in margine paginarum quas in his fragmentis dispicere sibi videbantur litteras accurate depinxerunt. Plurima enim litterarum aenigmata, quae editorum ingenia frustra torquebant, si has designationes inspexeris, statim explicabuntur. Cuius rei ex multis unum afferam exemplum: col. XVIII, 11 sq. auctor transit ad depingendum aliud superbiae genus, eius scilicet qui omnia scire se putat, *τοῦ παντειδήμονος*, hisce verbis:

Τούτου (sc. *τοῦ αὐθεκάστου*) *δ' ἔτι χείϱων ἐστὶν ὁ παντειδήμων ἀναπεπεικὼς ἑαυτόν, ὅτι πάντα γινώσκει, τὰ μὲν μαθὼν παϱὰ τῶν μάλιστ' ἐπισταμένων, τὰ δ' ἰδὼν*... quae sequuntur, in editionibus sic leguntur:

N.	O.
ΠΟΙΟΥΝΤΑCΓ.ΛΟΝΤΑΔΑΥΤΟC	ΠΟΙCΥΝΤΑCΓ.ΙΟΝΤΑΔΑΥΤΟC
ЄΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥΚΑCΤΙΤΟΙ	ЄΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥΚΑCΤΙΤΟΙ
ΟΥΤΟCΟΥΜΟΝΟΝΟΙΟΝΙΠΠΙΑΝ	ΟΥΤΟCΟΥΜ...ΝΟΙΟΝΠΙΠΙΑΝ
ΤΟΝΗΛЄΙΟΝΦΟΥЄΡЄΙΠΛΑΤΩΝ	ΤΟΝΗΛЄΙC.....ΡЄΙΓΛΑΤΟΔΙ
ΟCΑΠЄΙΙΤΟ...ЄΙΧЄΝΑΥΤΩΙ	ΟCΑΠЄΝΤΟ...ЄΙΧЄΝΑΥΤΩ
ΠЄΠΟΙΗΚЄΝΑΙΛЄΓЄΙΝ......	ΠЄΠΟΙΝΚЄΓ...ЄΓЄΙΝ......

Quae qui contulerit, haerebit in litteris ΦΟΥЄΡЄΙ (v. 20), quae leguntur in N, desunt in O. Quae litterae quid significarent, multum et diu pensitarunt editores. Coniecit Caterini: *ἐφ' οὗ ἐϱεῖ*, Sauppius *μαϱτυϱεῖ*, Hartungius *ἐφεῦϱε*, Spengelius *φλυαϱεῖ* — (diurn. lit. acad. bav. 1838, p. 1015). Decem vero annis post

idem Spengelius horum voluminum natura accuratius perspecta in eadem ephemeride (1848, p. 490) litteras φους a Neapolitanis per errorem ex versu 18, quem supplevit verbis ἀφ' αὑτοῦ, huc translatas esse iudicavit, nec dubitavit Ussingius, quin ἱστορεῖ in textum reciperet. Quod quam recte fecerint, ipsis apographis inspectis etiam nunc facile apparet. Invenimus enim in margine huius paginae litteras hasce:

ΛΟΓ
ΑΦ/
ΝΟ
CT

Iam igitur delineator cum litterarum fragmina primo loco designata, quae tribuenda erant versui 17, per errorem in versum 19 inculcaret, sequentem lacunam sic explevit: ΗΛΕΙΟΝΑΦ/..ΡΕΙ, cetera omisit. Corrector autem, unus ex *Academicis* qui dicuntur, falso emendandi studio abreptus litteras ΟΥΕ interpolavit et aere incidi iussit. Nobis vero fragmento suo loco inserto talis fere textus evadit:

. . . ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὑτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἷον Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον [ἱ]στ[ο]ρεῖ Πλάτων ὅσα περὶ τὸ [σῶμ]' εἶχεν, αὑτῶι πεποιηκέναι λέγειν κτλ.

Unum hoc exemplum sufficere existimo ad demonstrandum, quantum valeant designationes illae a prima manu confectae ad supplendas eas papyri partes, quae nunc deletae sunt. Similia qui quaeret, videat quae in apparatu critico adnotavi ad hos versus: II, 31, 32; V, 31; X, 26; XII, 12, 18, 19; XXIII, 22, 28, 31.[1]

Sed etiam illud accidit, ut viri docti Neapolitani quae a delineatore paulo audacius viderentur scripta

1) Cf. Philodemi voll. rhetorica ed. Sudhaus II, praef. p. IV sq. et περὶ οἰκονομίας praef. p. XIII.

esse, aere incidi vetarent.[1]) Itaque ut in comparanda editione libelli De Vitiis IX sic etiam in hac saepius mihi contigit, ut ea, quae coniectando antea assecutus eram, probarentur litterarum vestigiis in designatione denotatis, omissis in ipsa editione.

Quae cum ita sint, in textu constituendo praecipue N secutus quae inveni vel in O vel in designatione Neapolitana aut plura aut discrepantia ibi tantum commemoravi, ubi ad restituendum textum aliquid viderentur valere. Contra quae nova in ipsa papyro legi, omnia semper in apparatu addita littera l. notavi. —

De argumento libelli. Minorem tantum libelli partem nobis servatam esse iam supra p. VII monui. Quae autem restant ultimae viginti quinque paginae ex magna parte nimis mutilatae sunt, quam ut sententiarum nexus possit restitui. Praesertim novem primae iam eo tempore, quo apographa confecta sunt, semiustulae et dilaceratae nunc vel solis radiis vel pulvere adeo inductae sunt et derasae, ut paucissimae tantum litterae legantur. Quo fit, ut in textu supplendo plerumque proficiscendum sit a solo apographo, quippe quod nunc multo plures litteras praebeat quam ipsa papyrus. Sed cum et ipsi designatores multa litterarum vestigia iam tum fere evanida perperam interpretati sint, ex hoc litterarum farragine ipsius Philodemi verba reficere sane quam difficile est. Cum autem ludere nollem, ea tantum supplevi, quibus veram me assecutum esse lectionem confiderem, cetera intacta relinquere malui quam incertis tentare supplementis. Itaque ne mireris, si forte in his primis paginis inveneris litteras nonnullas, quas sic in ipso libro exstitisse credi nullo

1) Cf. περὶ οἰκον. praef. p. XIII.

modo possit: erraverunt designatores. Nostrum autem est periclitari et experiri in emendandis eorum vitiis.

Quibus praemonitis transeamus ad explicandum libelli argumentum. Propositum igitur est Philodemo, ut exponat de vitiis et virtutibus oppositis nec non de hominibus et rebus, in quibus appareant. In nostro autem libro X qualis nunc exstat unam tractat superbiam, *τὴν ὑπερηφανίαν* (cf. Theophr. char. XXIV). Ad quam pertinuisse etiam perditas libelli partes cum per se versimile est[1]) tum etiam inde nescio an aliquid habeat commendationis, quod col. X, 15 sq. non solum propter fortunam homines dicit superbire, sed etiam propter ea, quae ipse antea commemoraverit (*δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς*). Nam talem de causis superbiendi disputationem in eis quae servatae sunt paginis frustra quaesiveris. Atque etiam col. VI, 33 sq. quae leguntur verba: *καὶ καθόλου τοιοῦτος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπεσάφει* testimonio sunt multo plura de homine superbo Philodemum disputasse, quam quae nunc in primis tribus paginis leguntur.

Quae tam male habitae sunt, ut nunc vix ullae refici possint sententiae. Hoc tamen ex verborum vestigiis possumus cognoscere explicasse Philodemum, quomodo se gerant homines superbia inflati et quibus incommodis afficiantur. col. IV, 22 sq. opprobrio eis facit, quod etiam philosophos contemnant, quos qui contemptione dignos dicat, insanire videatur. Porro etiam se iactant et gloriam quaerunt ex iis, quae faciunt, cum tamen, si sani essent, talis inanis gloriae minime indigerent. (V) Neque intellegunt indignum esse superbire eis rebus, quae fortunae debeantur, eum demum merito superbire, qui omnes fortunae casus recte tulerit

1) Cf. titulum libri VII: *ὅ ἐστι περὶ κολακείας*.

et commode. Iidem si potestatem aliquam nancti sunt, admodum improbi videntur futuri. —

Quae sequuntur, adeo discerpta sunt, ut qualis fuerit auctoris sententia ignoremus. Spectare autem videtur eos, qui propter fortunam superbiant (cf. v. 24). Tales autem homines rebus adversis tantum ad sanitatem reduci solent. Nam cum admirentur fortunam suam, a se ipsi numquam impetrabunt, ut eam despiciant. Magistris vero aurem praebere omnino nolunt, nedum iis, qui philosophiae praeceptis eos imbuant. (VI) At sunt etiam, qui ipsos philosophos superbiae incusent. Nec potest negari hoc opprobrium interdum habere veri aliquam speciem. Sed tamen levissima et falsissima sunt ea, quae plurimi homines de philosophis opinantur. Nimirum multi offendunt in gravitate illa, quae et ore et tota vita philosophi ostendatur, cum tamen appareat talem habitum decere homines prudentes, quorum in numero etiam philosophi numerentur. Contra homo superbus ceterorum hominum contemptionem si non dictis, attamen factis prae se fert. — (VII) Sequuntur verba singula lacunis misere foedata. Citato autem v. 10 sq. Metrodori dicto nescio quo inde a v. 13 novum incipit disputationis caput, quo illustratur, quam debili fundamento nitantur homines superbi, quippe qui fortunae vicissitudinibus modo ad summam arrogantiam efferantur, modo ad turpem deprimantur animi abiectionem, modo rerum commutatione facta vetus resumant fastidium. Denique ad evitandam superbiae speciem quomodo se gerere oporteat postquam ipse accuratius exposuit (VIII, 14—X, 10), iam summatim se translaturum dicit quae A r i s t o in epistula quadam scripserit de animo a superbia liberando (*περὶ τοῦ κουφίζειν ὑπερηφανίας*). T o t u s i g i t u r q u i s e q u i t u r t r a c t a t u s c o n t i n e t A r i s t o n i s e p i s t u l a m

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ
Ι

Signorum explicatio.

I. editionis.

— paragraphus ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita		a librario.
>—	capitis clausula eodem modo notata	a librario.
[ααα]	litterae coniectura pro deletis positae	ab editore.
⟦ααα⟧	litterae deletae	ab editore.
⟨ααα⟩	litterae additae	ab editore.
α̣α̣α̣	litterae papyri mutilae, sed non dubiae.	
[α̣α̣α̣]	litterae valde incertae.	

II. notarum.

α̇α̇α̇	litterae a librario expunctae.	
N	apographum Neapolitanum	ap.
O	apographum Oxoniense	ap.
dis. 1, dis. 2	dis. designationes a Lentario et Casanova factae.	
C.	Caterini, primus editor Neapolitanus.	
Sp.	Spengelius.	
S.	Sauppius.	
U.	Ussingius.	
Cb.	Cobetius.	
H.	Hartungius.	

fr. I

(extat tantum in O.) dextera pars columnae secundum designationem G. Casanovae:

-κω . . . ‖-υν . . λημε . . ‖-ε πάντων μι‖-ὀφειλόμενον‖ -μ̣ὲγ γὰρ πᾶσα‖-ον δὴ καὶ τοῦ‖-πτικὴ μάλιστα‖-ται γὰρ ἐπιδει‖-αστον οὐδέν . . ‖-ατο . ουπερο‖-αφωνε . ιοπου‖ -μ̣.ονεν . ‖-υσχ-‖-χοναυθε-‖-ου . . . οι . και‖-ν ὑπ' ἀδικωτάτων‖-δῆθε[ν] ἑκ̣ούσιοι‖-ε . . . π]αράπαν‖-τε . . νο]μίζου‖ -τ̣.τα τῶν δ' ἀλ‖-οὐδένα κατα‖-τοῦ]το μὲν μ̣όνον‖-λαμβάνειν ἐ-‖-ἀλ[λ]' ὅμως ἀν‖-τ . . . δ . . ρυ‖-λε . . . ερ . . γη̣.‖ -ιγουντα . . . . ‖-σημηπι . . . ε‖-θ]εραπεύοντας‖-η̣νο . . ικοις χρω‖-ωντα των . . ‖-ρίζοντες εἰ‖-τεμειν διδωσ̣‖-ν̣ ὄντως εὐτε‖-πά]νυ λυπεῖ τὰ τοι‖αῦτα τοὺς οὐδ]ὲν συνειδότας‖ ἑαυτοῖς] . . .

Col. I. . . . .
κ[αὶ] τὰ δυσ . . . .
τῶι θελησ . . . ἀκολούθ]ως
—
τοίνυν ἐφέδρους ἔχ[ε]ι πολ-
λούς τε καὶ δυνατούς, ἐ-

Adnotatio. Initio singularum columnarum desunt decem fere lineae. v. praef. p. VIII. — Col. I. Haec columna plena est litterarum ad alias columnas pertinentium, et pars inferior inde a v. 20 ex duarum columnarum fragmentis conglutinata videtur. Dedi, quae leguntur in N, adscriptis illis litteris, quas ipse discernere posse mihi visus sum, quae quidem non multae sunt, cum haec columna nunc multo magis derasa sit quam fuit illa aetate, qua ap. N confectum est.

ἀν παραδῷ λαβήν, ἀφελέ-
σθαι. . . . . . ι ἅπαντας ὑ-
π]ερ[ο̣ρ. . . . . κ̣ἄ]ν ἄλλος ἄρ-
ξηται. . . . ε. . ἢ] καθ' ὁνδή-
ποτ̣' ἄ[λλ]ο̣ν τρ[ό]π̣ον [π]ίπτε[ιν
λο. . . . . ιν θε. . . . ει. .
τω. . . ε. . . . αν. . . . υπη
μενε. . . . . . οσ. . . . .
του. . . ο. . . . ει. . . . . . .
ἔφην εἶν[αι . .]αρ. . . . . τε. .
περκ.ταγμ. . α. . . . . α κα[ὶ
τοὺς θεοὺς . . ν. . . . . αξι.
.ν. .ελο. .ωγ. . . . δε. .
διὰ τὴ[ν κ]αταφρ[όνησιν] κα.
της τ. . . ν̣ ενιοι. . . ενει. .
. . . ασ.ων ἀνεχ. . ‖.ζοντα.
. . το. . . λ̣τα. . . . . ‖ας ὅλως
. . ρη. . . . . ς ‖ δίκην ε
. . ηδια. . . . εν. . . ‖ φων
. . νειντ.τον π. . . ‖ λησ
. . . . γουσ. . . εστ̣‖ροσ‖ρ̣αι
. . . τοῦ τοιουτο‖.ποι
αι‖σω]τηρίας [τ]οῦ δ‖.τατον
τῶν λοι]δοριῶν ἀ‖ιπεποιη
. . . οὐδ[ε]ὶς εἰς τὸ‖.ς ἀντι-
παρ[ά]γουσιν.ον.‖ ἀρχὰς
. . . . ειτεπι.ινα.‖ συνπά-
ρεστιν ἀκούμ̣[ενος ‖ ακανπο
λυλ. . . . . αι τοῖς ‖ ἔξωθεν
ὁμι[λ]ητικοῖ[ς] . . δ.‖. . τοῖ[ς
φρονήμασιν καὶ καταφρο-

Col. II. .τ]ὰς δόξ[α̣ς. . . . .
. . . τες καὶ ἐ. . . . .
.η αἰσχυνόμ[ενοι. . . . . γα-
μ̣ετὴ γυνή, τὰ δὲ δουλ̣εύ-
ο̣υ̣τ̣α σώμ[α]τα καὶ παντε-
λῶς. ὁ γὰρ [μη]δ̣ὲ τοὺς ἐλευ-
θ[έρ]ους [ἐλευθ̣ε̣]ρίας ἀξιῶν. . .

(Sequuntur in N exiguae litterae duodeviginti versuum, quas infra enotavi.)

π̣ο. .[ὑπερ]ήφ̣α[νο]ς̣ λι. . . .
. . . ο.πρὸς τῶν οὐδ[ὲ] κε[κ-
τ]ημένων τ[ὴ]ν διάθεσιν·
ἄ̣]ν γὰρ ἐξῇ μὲν προ. . . .
μ]ενο[ν σ]υνελέσθα̣[ι. . . . . .
.βο̣. . . . . . μηδεὶς ἀ. . . .
τοὺ]ς ἐλευθέρους το. . . . .

II, cf. adn. p. 3. — 1—2 solum N praebet. — 1—6. litterae δοξ (v. 1) εσκ (v. 2) υν (v. 3) υ̣ν (v. 4) ω (v. 5) α̣ (v. 6) exstant in frgm. a Neap. designato. — 3. . . . ισχυνομ N ηκισχ.ιομ O .ηαισχ.ιομ l. — 4. μ.τη. .νητ̣αδεδουλ N μετη. .νηναδεδουλ- O μετηγυνη. dis. 1, μ̣ε̣τηγυ̣ν̣ηταδεδουλ̣ο̣ι l. — 5. ο. . . ασωμ.τα N ο.απασ. . . τα O ΟΤ̣ᾹΑC.∖.ΤΑ l. δουλευ|όμενα U. δουλεύοντα Cb. — 6. δ̣ l — 7. [θ̣ε̣] l. — 8—24. -τιπρος ‖ τ-νυσλ̣ ‖ -ουδε ‖ . . ειν-ιγ̣ω̣ικα̣ ‖ . .υσιν-[τ]ά γε μὴν ‖ -νοσ ‖ -τωι ‖ -σθαι ‖ -νου ‖ -αλλων ‖ τα-κοσεσ. . ‖ θαι-κατα ‖ π.οσ-ο ὑπὸ τῶν ‖ .ηγ-ιγαι̣. . ‖ γ̣αρσ-ουν ‖ πλει-τ̣ωδι ‖ . . . . ισ-βομε ‖ — 25 et 26. solum N praebet. — 27. . .μενωντ.ν διαθεσιν N . . . ν.ωντινδιας O .ημεγ̣ων. . . διαθ.ς̣ l. — 28. ∖ΝΓΑΡΕΞΗΜΕΝΠΡΟ[Υ] N .ανγαρεξημενπρο- O l. supplendum fortasse προ[αιρούμ]ενο[ν coll. Phil. περὶ οἰκ. col. XXI, 36. — 29. . .ενο. .υνελεσθα̣ N -ενο- O -ο- l. — 30. N μ̣ηδεισα l. — 31. σελευθερουστοεξαγ N sed ultimae quattuor litterae in fragmento exstabant falso hic inserto. θερουστο l. —

. . . . .κερεξεδικ. . . . . .
λειν ὑ. . .ἔξω φαιν[ομε]ν. .
. .ον η. . . . . . . των. . .
καὶ τ. . . .κερι. . .ιας οὔτε

Col. III. exscribo eas litteras, quas N praebet, additis illis, quas ipse ex hac litterarum farragine elicere posse mihi visus sum.

‖. . . .αὐτὸς ὁ̣ [ὑπερ]ήφα[νος ‖ . . . .νος· ὅλως δὲ-‖ . . . ἔχ]ει βίου̣.τρευ-‖. . .ν. .ς ἀφελκ̣υσμένους-‖. . .το̣.τος πρὸς ἄλλον οὐ ‖. . .διατιθεμεν.αν-‖-ατων ‖-α-ι ‖ τισ-ιτιπε ‖ -τιδα-ν̣α-‖-κωνκ-ανειν ‖ -ανεπ-οτι ‖ -τ.το-‖-μ̣ενου ‖ -τα-δητα ‖ -ν̣ειν ‖ -τουτ. .συνκηι.‖-οσαλλ-‖-παρασκε[υά̣ξ̣]η̣ πο[λ]λά ‖ -ρησι . . . οὐδείς ‖ -ωι . . ρι . . . . υν . ειτ̣ατ̣αι ‖ -ασκ. . . . .σμ. . .νοι ‖-ιδαυ -‖. . .νε. . . . . . .κοτων ‖. . .δύναμιν. .ην ἐξου ‖. . .α̣ι [ἀ]δικοῦνταί τε γὰρ ‖. . .καινοι δι' αὐτὸν ἐκα. .‖. .ου τὴ̣ν αἰτί[α]ν εἰς αὐ̣[το]ὺς ‖ ἀνα]φέροντες· ἅμα δὲ καὶ ‖. . .νοι βούλο[ν̣τ̣]αι πάντ[ων ‖κα]ταφρον[εῖ]ν̣ πλὴν ἐκεί[νων ‖. . . .εχαρ. .ἀ̣]ποβαίνει. . .‖. .ι κα[τ̣]α[γέ]λωτα παρέχε[ι ‖. . . . .ι ὅταν ὁ τοιοῦτος ‖. . .ειπ.ν πρὸς ἄλλους ὑ-‖

Col. IV. exiguae utriusque marginis litterae exstant:

1—21. ανθ-η ‖ προ-με ‖ σεω-ι ‖ ωσαικαιβ-ν ‖ εἶναι φανο-α ‖ τα.τινα-η ‖ ειεμ̣αυτον-‖.αναδασ-‖ αδα-ολ ‖ λ̣-‖ φρο̣υ.α ‖ κατ- ‖ στι-φα ‖ νει-λο ‖ γισμοῖς ἀλλὰ-ε ‖ γ. . . .οὔτε π-‖ ἄξι[ος] καταφ[ρονήσε]ως-‖ οιμ . φιλοσοφ . . . . . τα ‖ λοι.ενθεματι. . . .τι ‖ ν. . . . . . .αι. .λυμ̣ασμου-‖ κ. . .μησ . . . . οιτ . ἀκο]λού -‖

II, 32. κερεξεδικ O l. Post litteram κ in N litterae αγγελ falso insertae sunt. Homeri aliquem versum latere credideris, siquidem ἔρεξε δίκαια scripserit auctor. — 33—35. N. — III, 4. σαφελουσμενους N σαφελ.υσμ- l. —

θ[ως δι]ακρ[ί]νε[τ]αι· καὶ [τ]ῶν
φι[λ]οσόφων δὲ̣ καθυπερ-
ηφανεῖ, περὶ ὧν ἀποπλη-
ξία λέ[γε]ιν ὥς εἰσιν ἐπι-
τήδειοι καταφρονεῖσθαι·
φ̣α̣νερὸς δὲ καὶ ἀλαζο-
νευόμενός ἐστι καὶ φι-
λοδο̣ξῶν ἀ̣φ' ὧν ποιεῖ κα-
τ[ὰ] τ̣ὴν ὑπερηφανίαν, δ[ί-
καιος ὢν ἀ[φιλοδο]ξεῖ[ν,
εἴπε̣ρ̣ φρονεῖ. . .λ̣ηνει

Col. V. . . . .
ὅτι πο]λὺ βέλτιον ἔζησάν
τε καὶ τ̣ὴν ἀρχὴν δι[έσω-
σαν· καὶ διότι μέγα φρο-
νεῖν ἐπ̣ὶ τούτοις οὐκ ἄ[ξ]ι-
ον, ἀλλ' ἐπὶ τῶι φέρειν ἀ[σ]ο-
λοίκως αὐτὰ̣ καὶ δεξιῶς,
ὅπερ οὐ πο[ι̣ῶ̣]ν̣ [οὐκ] ἀξίως
ἔχειν φ̣α̣ίνετα[ι]· κἂν ἐπι-
λάβητα̣[ί] τι[ν̣]ο̣ς ἐξουσίας,
ὑποπτεύετα̣ι γεν[ή]σε-
σθαι π[α̣γ̣]κάκ[ι̣σ̣]τος, [ὥσ]τε μι-

IV, 22. N κ-αικα. .ων O θ-αικ. . .ων l. — 23. ε̣ l. — 26. ρ O l. — 27. φα̣ l. — 29. ο̣ l. α̣ l. — 30. τ̣ l. — 31. κ. . .οσωνα . . . . .ει. N κ. . οσωνα . . . .οτειν O καιοσων α. . . . . .ξει. l. — 32. ε̣ρ l. — V, 1. cf. adn. p. 3. — λυ l. — 2. κα. . .ν ap. καιτ̣ην l. litteram ι in fine v. l. — 4. εγ.τ N επ̣ι̣τ l. — 6. αυτ̣α̣ N αυτ.κ̣ l. — v. 7. suprascr. est οπερουπο̣. . . . . .αξιως N ΟΠΕΡΟΥΠΟΙϹ.Ν l. ὅπερ οὐ παρὰ πολλοῖς ἀ. ἔ. φ. S. — 8. α̣ l. — 9. τ. .τι.ος N τα̣.τι[ν̣]ο̣ς l. — 10. ι̣. l. — 11. π. .ιακ. . .ος N π[α̣γ̣]κ̣ακ. .τος l. π. .κακπρος O πάνυ ἄκαιρος S. —

κρὸν ἔρ[γ]ον [συν]εργῶν αχθ. . . . ουρ. . . . . . . .ν. . τοις· ἂν μὲν .η. . . . .δ[υνατὸς ε.τη. .συ. . . . . ὑπὸ τῶ[ν] το[ιού]τ[ων] οὐ δοκεῖ. . .στε. . . γε[ῖσθαι τ. . . . .α κα[ὶ ἐ]ν τῆι διαθέσει φοβοῦμαι, μήποτ' οὐ κ[αὶ] μεταθέσεως δε[η]θ[ῇ] τις, ο]ὐχ ὅτι καὶ τῆς ἐν. . . .ε. ἐ[π]ανο[ρθώσεω[ς], ὥστε καὶ σοφὸς γενέσθαι· τὸ γὰ[ρ] ἀ[φ]ρονε[ῖν τοῖς δι[ὰ] τύχην ὑ[περηφανοῦσι γίνεται· [τ]εθαυμακὼς δέ τις οὕτω τὰ τοιαῦτα [μ]ήκιστον ἀπέχει τοῦ καταφρονῆσαί ποτε αὐτῶν καὶ πεισθῆναι τοῖς

12. κρονερ.ων . . .εργ.ον N κρονε. .ων . . .ερ. .ον O κρονε. .ον. . .εργον (ω suprascr.) l. — 13. ουρ-ν N . .θο. . .ιυρ- O . .θ-ρ- l. -αχθ. . .νον dis. l. — 14. τ. .σανμεν. .η . . . .δ. N τ. .σα.μεν.η l. τοις dis. l. — 15. νατοσε. .τη. .στ- N ναποσε. .τη. .ο- O νατοσε.τη. .συ- l. — 16. υποτω.το. . .τ. . .οι N υποτω-σοι O υποτω.το. . .τ. .σοι l. — 17. δοκοι. . .ω. . . . .νε N δοκει- O δοκει. . .στε l. — 18. σθαιτ. . . . .ακα. .ντηι N σθαι-ντη O l. — 19 sq. S. sic supplevit: φοβοῦμαι, μή ποτε ἄκρας μεταθέσεως δεηθῇ καιροῦ καί τι καὶ τῆς ἐν πάθεσιν ἐπανορθώσεως. — 21. δε.θι. . .ον. .τικαι- N δεκ. . . . . .υδετι- O δεκ. . . . . .υχοτι l. — 22. τησεν. . . .ε.ε.ανο. N τησιν. . . .ε. . . .ανο- O τησεν-ανο l. latere videtur ἐντεῦθεν vel sim. aliquid. — 23. θωσεω.τεκαισοφοσγε N litteras ωσ suprascr. l. — 24. νεσθ. . τογα.α.ρονε. . N νεσθαι τογα. . .ρον l. ἀφρονεῖν H. — 25. [α] et [ερ] l. suppl. H. — 26. ι in γίνεται l. — 27. κως N κω. O τα N τα l. — 30. ι in τοῖς l. —

κατ' αὐτῶν· [ἅ]μα δ' οὐδὲ διδάσκον[τας] ἀνάσχοιτ' ἄ[ν], οὐχ ὅτι [τοὺς μ]έχρι το[ῦ] σο[φ]οῦ· κ[αὶ τὰ] πράγματα μέ[ν]τοι μεμαρτύρηκεν, ὅτ[ι τ]ὸν κα[τὰ π]ολὺ τῆς τε

Col. VI. . . .α. . . . . .σοφός. τισὶν δὲ οὐδ' ἀ[ντικόπτω· θεωρῶ γὰρ οὐδ' ὁμοιοτ[ή]των ἐνίοτ' οὐσῶν ἐνίους ἔνια δοξάζοντας ἀέρι[α . . . .]αν. . . καὶ δυσμένει[α . . . . . κ]αὶ φθόνος οὐδ' ἀν. . . . . οἶδα λέγον[τας] ἀλ. . . .σειν τινας . . . . λ. . . . .ουσαι ἔχοι ε. . .ν ἀφ[ορ]μὴν τήν

31—36 litterae καε (v. 31) δια (32) τα (33) σο (34) με (35) .ους (36) servatae sunt in frgm. a Neap. des. — 31. καθαυτων N sed cum καε in frgm. legatur, in papyro κατ recte scriptum fuisse verisimile est. — 32. διδασκ. . . . .ανασχοι N . . .ασκον et [ς] l. διδάσκεσθαι edd. διδασκόμενος Cb. — 33. τα.ουχοτι. . . .κριτο. N -υχο. . . . . . ηριτο O -ουχο. . . . . . .εχριτο[υ l. — 34. [α] l. — 36. οι. . . .νκαι. ολυτηστε N οτ. . .ονη. . .ολ O ΟΤ. .ΟΝ. . . .ΟΛΥ. .ΤΕ l. — VI, 1. cf. adn. p. 3. — 2. suppl. S. — 4. ο. .ων N ουσων O l. — 6. αερι. . .τα. . .καιδυς N λερι. . . .ξαν. . .καιδυ O αερι. . . .αν. . .καιδυ l. ἀέρια καὶ θαυμάσια, καὶ δυσμένεια δ' ἐν αὐτοῖς καὶ φθόνος S. — 7. μενει. . . . . . . φθονος N μενει. . . . . . .αι φθονος l. — 9. λ. .ον. . . αλ. . . .σειν N δοχων-σειν O λεγον-σειν l. — 10. τ. .ασ N τινας l. — 11. εχοιε. . .ναφ. .μηντην N σχοιε. . .ναφ.ιμηντη. O .χοιει.λναφσ.μηντην l. ἔχοιεν ἂν ἀφορμὴν τὴν. . .καταφρ. S. —

32. cf. περὶ ὀργῆς 19, 12 τῷ μήτε καθηγητὰς ἀνασχέσθαι μήτε συσχολάζοντας.

τε] ἐν ἑα[υτ]ῶι καταφρόν[η-σιν ἄπα[ν]τος τοῦ χυδ[αί-ου. κα[ὶ τὸν] κακισμὸν . . πι οικ. . . λο[ν] ἀφροσύν[η . . . . η . . . ρα . . . ν προσ-δοχὴν . . . . θε[ν] ἀν-θρώπωι . . . . . ους ἐπιμε[ι-ξίαν αὐτῷ[ν κα]ὶ τὴν σε-μνότητα [κ]αὶ [τ]ῆς ὄψεω[ς κα[ὶ] τοῦ π[αν]τὸ[ς] βίου· φα-νερὰ δὲ τ[αῦ]τα, διότι προ[σ-ήκει το[ῖς φ]ρονοῦσιν καὶ δ[ι-ό[τι] κατα[. . . . . α]ι καὶ ὑπο-λαμβάνουσι]ν τοιοῦτον εἶνα]ι τὸν [φ]ιλόσοφον· καὶ λέγ]εται δ᾽ ὑπερήφανος οὐχ ὁ ταῦτ᾽ ἔχων, ἀλλ᾽ ὁ φαι-νόμενος καταφρονητ[ι-κὸς καὶ πάντων, ὅπου φυ-λάττει τὴν ὑπερηφανί-αν καὶ διὰ τῶν ἔργων, ὑ-βρισ[τὴ]ς καὶ καθόλου τοιοῦ-τος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπε-σάφει. Πλείστην δ᾽ ὁ σο-[φός . . .

12. . . ενεα . . ωικαταφρον- N τα . νελ . . ωκα . αφρον- O . ηενεα[υτ]ωικαταφρον- l. — 13. χυδαίου S. — 14. ν in fine v. O. l. — 15. π . . ικ . . . . οι . . φροσυν l. — 18. υ l. — 19. αυτο . . . ι N αυ . . . . . ι O l. — 20. αι . . ς N -ης O. — 22. α et τ[α l. — 23. ν . . ι N et O ηκει l. — 24. α]ι l. — 26. [α] et [φ] l. — 27. ε l. καλεῖται edd. — 28. χ l. — 29. φ O l. — 32. κ l. — 33. σ . ις N [τ] l. — 35. ν l. —

Col. VII. . . . ἐφαρμόσ[αι . . . . ὑ]περηφανεῖ[ν] ὁ σοφὸς κα[ὶ ὑπε[ρ]ήφανος [ε]ἶναι, καθὸ δοξάζ[ουσ]ιν οἱ ὑπερ-ήφανο[ι περὶ ἑαυ]τῶν τὸ[ν δῆμον . . φρ[. . . ειν]· τῶν δὲ ἄλλην ε . . ν . . . . . ομέ-νων μηκ . . . λ . . . . . τας εὐκατα[φρ]ο[νητ . . . .]ιν . . . . το . υ . . . . . . ως ἠδικ[η- . . . . σιν . σω . . ς ὁ Μητρό-δω[ρο]ς αὐτο[ὺς εἶν]αί φ[η-σιν. Θα . . . . ν > φαίνε[ται . . . . τό-τε μὲν [ὑπε]ρ[ήφαν]οι, τ[ό]τε δὲ τα[πεινοὶ καὶ] ὑπ[οπί-πτον[τες . . . γὰ]ρ οὐκ . . . ι τῶι δε . . . . . . α . λαζομέ-νωι τοῦ . . . . υσ . υ . . τι παράδοξον . . . δ]ε γὰ[ρ ὅτε μὲν καὶ μ[ετα]βάλλον-

VII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. solum N praebet. — 2. ρ O. — 3. [ρ] l. — 4. πρὸς δοξαζ . . . ιν N l. — 5. [ιπ] l. — 6. δημο-ν . . φρ . . . . τωνδε N δημον-νδε O δημονσι . . . . [ειν] l. — 7. αλλημε . ν . . . . . ομε N αλλημε . ανου . . . ομε O αλλημσ . ην . . . . . ομε l. — 8. N νων . η- O l. — 9. N ευκα O l. — 10. -τε . . . . ωσηδικ N -το-ος O -το . υ . . . . . ωσ . . . ι l. — 11. N σιν-σομητρο l. — 12. suppl. S. — 14. φαινει-νο N φαι . ετ-το l. θαυμάσιον μὲν οὖν φαίνετ᾽ εἰ δοκοῦσιν prop. Sudhaus. — 15 et 16. suppl. S. — 16. [ει] l. — 17. πτον . . . . . ρουκ N πτον . σ . . . . ιαρ . . . . . σι l. — 18. τω . δε N τον O l. — 19. νω . του N νωιτο- l. — 20. N l. — 21. suppl. S. —

11. cf. Diog. L. X, 24 βιβλία δ᾽ ἐστὶ τοῦ Μητροδώρου τάδε . . . περὶ μεγαλοψυχίας . . . Koerte p. 543.

τας ἐν το[ύ̣τ̣οις, ἔ]φ' οἷς κε-
χ[αύν]ωντα[ι, διὸ κ]αὶ τοῖς
φρ[ον]ήμασι[ν δι]απίπτον-
τα[ς]· κ̣αὶ γὰρ ἂν μὴ φανερὰ
τὰ [κ]οιλώματ' ᾖ τῆς εὐτυ-
χίας, αὐτοῖς ἐοίκασιν ἀλ-
λοιοῦσθαι· τότε δὲ βεβ[λασ-
φημημένους ὑπό τινων
ἢ κα[θυ]βρισμένους ἢ κατε-
σ]τε[ρη]μένους ἢ κοινῶς
βεβ[λ]αμμένους διὰ τὴν
ὑπερηφα̣ν̣ίαν ε[ὐ]θέως
μὲν ἐν μονοσ........

Col. VIII. ....
-τύ̣]χ[ω]σι, τἀρχα[ῖο̣]ν πρό̣[σω-
πον π[ε]ριτι̣θεμένους, εἰ
μὴ καὶ διὰ τὴν ἀνυπέρβα-
τον ἀηδίαν καὶ ἑαυτοῖς
πρ[οσαν]άπτοντας, ὅθεν οὐ
δ....έντας μόνον, ἀλλὰ
καὶ πρὸς τοὐ[ν]αντίον κα-
κὸν ἀποριπτ[ο]υμένους· [ὅ-
ταν δὲ καὶ το[ῦτο δ̣]υσαν[α-

22. τα.ει.το N τασεντο O [υ̣τ̣] l. — 23. ω O l. — 22, 23. suppl. S. — 24. ιαπιπτον dis. 1. φρονήμασι μεταπ. S. — 25. ς̣]κ̣ l. — 27. εὐτυχίας αὐτοῖς, ἐοίκασιν ἀ. S. — 28. το.ε N τοτε l. suppl. C. — 31. .τε...ε O l. -κατε[υ]τελισμένους edd. — 33. ια l. — 34. μεν.νμονοσ N μενενμονοσ O l. — VIII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. .....σιτ.ρχα..ονπρο̣- N ..χ..σιταρχα..νπρ O -ρχα̣ l. .ιχωσι dis. 1 supplendum videtur ὅταν... ἀπο|τύχωσι — τὸ ἀρχαῖον πρόσωπον C. — 3. μ O. — 4. prius α in ἀηδίαν O l. — 5. suppl. C. — 6—9. litterae δ (v. 6) και̣τ (v. 7) κον (v. 8) τ (v. 9) exstant in frgm. in marg. des. — 6. λωβηθέντας S. — 8. πτ.υ N π.αι O πταυ l. sed littera α supposita est. -ουμ dis. 2. — 9. [δ̣] l. —

σχετήσωσιν ὡς ἀνάξι-
ο[ν] τῆς ὑπεροχ[ῆ]ς, ἐπὶ τὸ δ̣ο-
κοῦν εἶναι σ[ε̣μν]όν, ἂν [κ̣α̣ί
τινες δυσχερ[αίνωσ]ιν, ἐ[πι-
στρέφο[ν]τας· [πολλάκ]ις [δ]' ἀ̣-
παιτω...ρει.....σιν...
..ος ε..........κο...
φαντα[σία]ν ὑπερη[φαν]ο̣...
παραινω.ν ἀν αυ..ις̣.ν
εχ.ν μεν, ἐκ[τ]ὸς εἶναι τ̣[ο]ῦ
πάθου[ς ὅλ]ου τε καὶ μέ[ρο]υς
αὐτοῦ· χαλεπὸν γὰρ ἂν [εἴη
καὶ σπάνιον ὑπολαμβά-
νεσθαι του.......με-
τὰ λ[ό]γου[...... κ]αὶ τ[ὸ
την..... καὶ τὸ σύννου[ν
καὶ [τ]ὸ κατὰ τὰς ἀπαντή-

10. -τησουσιν ap. τησσυσιν l. sed littera υ expuncta ω videtur suprascriptum esse. — 11. το- N τολο- O l. ἐπὶ τὸ δοκοῦν εἶναι σεμνόν S. — 12. CC....N.N.⸌ N σ...ιναν O CC..ƆN⸌NI l. ἄν τινες δυσχεραίνωσιν S. — 14. -ισ- N -τις O -IC./ l. — 15. ΠΑΙ‾ΩΙΙΠΑΡΕ..N..CIN N ΠΑΙΤΩ...ΡΕ..N..CIN O ⅂ΑΙΤΩ...ΡΕΙ.....CIN l. littera ν, quam praebent ap., supposita est. — 17. υπερη...ο̣ N υπεγι.τ O υπερη...η l. — 18. ΠΑΡΑΙΝΩ.ΚΑΝΑΥ‾....N N παραινω.ηναναυ..ι..ν O παραινω..ναναυ..ις̣.ν l. — 19. εχον dis. 1. — 19—21. suppl. S. — 22—24. exstat frgm. in marg. designatum, quod nescio an hic inserendum sit: ε ε γου — 24. ταλ.γου.......⸌ΙΤ⌒ N πασετου.......⸌ΙΤ O ΤΑ.C‾ΟΥ......⸌ΙΤ l. —

v. 25: cf. ex. gr. Isocr. πρ. Δημον. 5 a ἔθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. — v. 26: Theophr. char. ὑπερηφανίας XV, 8: καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι...

σεις εὐπροσήγορον δι[α-
φυλάττειν· καὶ τὸ πρὸ[ς
τοὺς φίλους ἐν τοῖς ἔξω-
θεν ἴσον εἶναι τῶν ἄλλων
ἐπι[. . .]ελόντων καὶ τοῖς
ἐσ. . . . . . . .ει παρὰ [φίλ]ου
δεομένο[υ . . . . μεν ἄλυ-
πον [εἶν]αι . . . . .νωσιν
ἄξιο . . . . . .ν· εἰ δὲ μὴ φι-

Col. IX. . . . .[μηδὲ τῶν ἄλ-
λ]ων ἀνθρ[ώπω]ν ἐξ[ευτε-
λιστὴν μηδ' ἑαυτοῦ θαυ-
μαστὴν καὶ μάλιστα ἐ[πὶ
τοῖς ἐκ τύχη[ς· μ]ηδ' ἐξηλ[λα-
γμένον ἐν μηδενὶ φαίνε-
σθαι· μηδὲ δ[υσ]πρόσδε-
κτον εἰς ο[ἰκί]αν καὶ ὁμιλί-
αν καὶ τῶν λοι[π]ῶν μετά-
δοσιν· μ[ηδ]ὲ ἀναξίους
ἀποφαίν[ειν ἑ]αυτοῦ πάν-
τας καὶ τατ. . .τ.ν ω. .[ά-

26—28. litterae οκατα (v. 26) ευπρο (v. 27) τειν (v. 28) exstant in frgm. in marg. des. — inde ab his versibus exiguae tantum litterae in O et in papyro leguntur. — IX, 1. cf. adn. p. 3. — μὴ τῶν ἄλ|λων ἀνθρ. S. — 2. suppl. C. — αν.ου N τ O l. μηδὲ αὐτοῦ S. — 4. ἐν C. — ἐπί S. — 5. εξηλ N ε.ηλ O l. ε.ηλα dis. 2. — 12. τασκαιτατ. . .τ.νω- N .ασκαιτα . .τ.ν- l. —

7 sq. cf. Theophr. char. ὑπερηφανίας XV, 9: καὶ ἑστιῶν τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδείπνειν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.

κού[ει]ν δ[υνά]μεω[ς . . . . . .
θε. . . ὠφ[ελία]ς τ. . . .ε. .
.ἐνίων εὐ. . .τσ. . . . . .
νένα[ι] καὶ εὐ[χαρισ]τεῖν [ἐ-
π]' αὐταῖς, ἀλ[λὰ] μὴ κατα[ξ]ι-
οῦν ἐκ[εί]νους μέγα νομί-
ζειν, ὅτι προσδέδεκταί τι
παρ' αὐτῶν· κἂν χρείαν
τινὸς [π]οιῆται μείζονος,
αὐτὸν θεραπεύειν, ὅπο[τ' ἂν
ἀνδάνῃ, μὴ θεραπεύεσθαι
ζητεῖν· πρόνοιαν δ' ἔχειν
καὶ πε[ρὶ] τῶν οἰκετῶν
καὶ] τῶν ὑπηρετούντων
ἐ[λε]υθέρων ἢ συνόντω[ν
ἄλλων· ἐνίοτε γὰρ οὗτοι
τῆς φαντασίας αἴτιοι γί-
νονται προσαγγέλλειν
οὐ θέλοντες ἢ σκορακί-
ζοντε]ς ἤ τι τοιοῦτον ἐ-
πιλέγον]τ[ες· καὶ ο]ὐκ εὐχε-
ρέ[ς ἐ]σ[τι τὸ] πείθειν, ὡς

13. κου. .νδ. .λμεω- N .ου. .να. . . μεων O .ου.ινδ . . .μεων- l. — 14. θε. . .ωφ. . . .στ. . . .ς N -ωφ. . . . . .ε O l. — 15. .ενιωνευ. . .τ- N .ενι.ιομ. . . . .ι O .ενι.νε. . .τσι l. — 16. ιενα.καιευ. . . . .τειν- N νενα.καισ. . . . . .τειν- O l. — 17. .αυταισα. . .μ. .ατα.λ N ¯ΑΥΤΛΙCΑΛ/.ΜΙΙΚΑΤΑ.Ι l. — 18. ρ et κ l. — 19. ΠΡΟCΔ.ΔЄΚΤΑΙ¯ N προσδ δεκτειτι O ε et τι l. — 21. τ l. — 22. ου- N οπο- O l. ὅπως ἄν S. — 25. τ l. — 31. ο in initio versus l. — σ in σκορ. suprascr. — 33. τ l. suppl. S. καὶ γὰρ οὐκ εὐχε|ρές ἐστί τινα πείθειν edd. spatio longius. — 34. ρε . . . . .πε N ρε . . . . .οε O . . . .σ. . . .πε l. —

οὐκ ἐκεῖνος αἴτιος, ἂν καὶ
συναίσθηται τὸ γινόμε-
[νον . . .

Col. X. . . . .[ἵνα μὴ
ἀτ]ιμάζειν δοκῇ μ[ὴ φιλο-
φρ]ονῶν ἢ μὴ φιλο[πι]σ[τ]ευ-
όμενος ἢ μὴ δι' ἐντε[ύ]ξε-
ως εὐχα[ρι]στῶν, θᾶ[ττ]ον
τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί-
ζει[ν] κα[ὶ συγγ]νώμην αἰ-
τεῖ[σ]θαι, μ[ά]λιστα δὲ ἀεί
τινας ἔχειν φίλους μεθ' αὐτοῦ,
οἳ [π]ισ[τεύο]νται. Ἀρίστων
το[ί]νυν [γ]ε[γρ]αφὼς περὶ τοῦ
κο[υ]φίζ[ειν ὑ]περηφανίας ἐ-
πι[στ]ολ[ὴν . . . .]διον μὲν ἔ-

36. σ in initio vers. O l. — X, 1. cf. adn. p. 3. — 2. . .ιμα- N . ⊣MA O . ιιμα l. μὴ κοινωνῶν S. μέγα | φρονῶν spatio non prorsus sufficit. — 3. φιλο. . . .ευ ap. φιλο. .σ.ευ l. φιλοχρηστευόμενος Sauppius, qui confert: Paulus ad Corinth. I, 13, 4 Xen. mem. 2, 9, 4. — 5. ωσευχαι. .τωνθα. . .ων N ωσευχλη.τωνοισ. . .ον O ωσευχαι.στωνθα. .ων l. δι' ἐντεύξε|ως εὐκαίρου θαρσύνων | τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί|ζειν καὶ κατὰ γνώμην αἰ|τεῖσθαι S. -εὔχαρις ὤν, θᾶττον U. — 7. ζε. .κα.κ . . . γωμηναι ap. ζει.κα.κ. . .νωμηναι l. littera κ supposita est. συγγνώμην H. — 8. τε. .θαι N ι O l. — vocem μεθ' αὐτοῦ librarius primum post ἀεί posuit, tum punctis deletam in v. 9 suprascripsit. litteram ε in voce ἀεί l. — 9. τι ineunte versu l. — σ in φίλους l. — 10. οι. . . . . . . .νται N οι. . . . . . .ενται O — ισ l. οἱ ἀπολογήσονται edd. spatio longius. — 11. το. .υν.ε. .λφως N το.γυν.ε. .αφως et vestigia litterarum γ et ρ l. — 11 et 12. suppl. C. — 13. πι. .ολ. . . . . .λιονμ- N πι.τομα.α. .διονμεν O ΠΙ⌐⌐ΟΛ. . . . . .ΔΙΟΝΜΕΝC l. ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ βιβλίον ἀποτέτακε κατὰ τῶν διὰ τύχην ὑπερηφάνων, πολλῶν γ' οὐ μόνον κτλ. S. —

παθεν [τῶν] διὰ τύχην ὑπ[ε]ρ-
ηφ[ά]νων [θιγ]ὼν ⟨μόνον⟩. Οὐ μό-
νο[ν] δ' ἀ[π]' α[ὐτῆ]ς ταύτης ὑπερ-
ηφ[α]νού[ντω]ν, ἀλλὰ καὶ
δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς καὶ
δη. .καὶ δι' αὐτὴν φιλοσο-
φί[αν] πολλῶν δοξάντων,
ὡς [Ἡρ]ακλείτου καὶ Πυθαγό-
ρου καὶ Ἐ[μ]πεδοκλέους καὶ
Σωκ[ρ]άτους καὶ ποιητῶν ἐνί-
ω[ν], οὓς ο[ἱ] παλαιοὶ τῶν κω-
μωιδογράφων ἐπεράπιζον,
ἀλλ' ὅμως εἴ τινα πείσει, κ[α-
θάπ[ερ] οὐκ ἂν ἀπεοικ⟨ότ⟩ως τι-
νὰ πείσειεν περὶ ὧν [προ]ε[ί-
λετο, κεφαλαιώσομαι τὰς
δυνάμεις αὐτῶν. Ἐάν π[ο-
τε συναισθάνηται μετεω-
ρ]ιζό[μεν]ος, μεταρίπτειν

14. πα. . . .ο. . . .ατυχηνυπ- N πα. .ν. . . . . .αγυχηνυγε O παθσν. . .διατυχηνυπ.ρ l. — 15. ηφ. .ω. . . . .ων.ουμο N ηφ. .ων. . .ων.ουμο O ηφ.γωι. . .ρων ουμο- l. suppl. Sudh. spatium quod vacat inter litteras ν et ο littera non repletum erat. — 16. νο.δ.λ. . .στ N νο. .ιαι. . .οτ O νο.δαι. . .οτ l. ante ο litteram π vel η legere mihi visus sum. δι' αἰτίας ταύτης edd. — 18. ε et πα l. — 19. δη. .ι. .διαυτην N l. δη. .καιδιαυτην O δη. .ικ.ιδι- dis. 1. suppl. S. — 21. ωσ. .λκλε.τον N l. ωσ. .ακαειπου O. — 22. ρον. . . . . .ε N ρουκαιε.π O l. — 23. [ρ] l. — 24. ω.ο.σο.π- N ω.ουσοπ O [ν] l. ω in fine versus O. — 26. πεισθι- N πεισεικ- O πεισει et vestigia litterae κ vel η l. — 27. .αιγ. .ουκ N θαπ. .ουκ O l. — 28. .απ. .θοιενπεριωναγ.τ- N ναπεκειενπεριωναπετε O .απσ.σ. .ενπερ.ωιεπε.ε. l. προείλετο susp. Sudh. — 29. μωσκε N sed dis. 1 praebent ΜΕΤCΚΕ ita ut μως ab academicis prave illatum sit. — μετεκε O — ⸜ΕΤΟΚΕ l. — 30. ις in δυνάμεις O. — 32. |. . .ο. . . . .μ N .ιζο. . .ος O ιζο. . .ος et [μεν] l. —

τὴν δι[άνοια]ν ἐπὶ τὰς ἔμ-
προσθε [ταπ]εινώσεις ὑπὸ
τῆς τύχης, εἴποτε γεγόνασιν. . . .

Col. XI. *αδι. . . . .[κου-*
φίσαι τοῦ πι[κροῦ. . . . . .
φλέγματος ἐγ. . αι. . . . . . .
τι μέρος. — καὶ [. . . . . . λα]μ-
βάνειν πρ[ὸ] ὀφ[θαλ]μ[ῶν] τὸ
τῆς [τ]ύ[χη]ς . . ε. . ι. . νες καὶ
ὀξύσ[τρ]οφο[ν. . . ισ.αγο.το
φερομένους τὸ Εὐ[ριπίδο]υ. .
ξομ[. . .]ι Διον[ύ]σ[ιος] οὐ κακῶ[ς
ἐπιφωνεῖν ἐκέλευέν τινα
δὶς τῆ[ς] ἡμέρας· „ὁρᾷς τυ[ρά]ν-
νους δ[ιὰ μ]ακ[ρ]ῶν [η]ὐ[ξημ]έ-
νους;“ — [κ]αὶ μν[ημ]ονεύειν ε. .
ναρ. . . . λο.τ.τον α.τος
διετ. . . . πρὸ[ς ὑ]περηφανή-

35. *τη* in ineunte versu O. — XI, 1. cf. adn. p. 3. *α-* N *αδι-* O *αδ-* l. — 2. *φ.σαιτουπι* N *φισαιτουπι* O l. — 3. *φλεγ-ματο.εγ. . αι* N *φλεγματομεπ. . αι* O ΦΛΕΕ(Γ)ΜΑΤΟϹΕΓ l. — 4. *τ* O l. *-μ* in fine versus O. — 5. *βαλεινπρ.οσ. . .μ-* N *βα-νεινπρ.οφ. . .μ. .γε-* O *βανειντροοφ. . .μσ-* l. — 6. *τησ. . . . . .νεσκαι* N *τησ.υ. . . . . .νεσκαι* O *τηστ. .ισ. .ε. .ι. .νεσ-και* l. — 7. *οξυ. . .οφσ. . . . .τιναγευπο* N *οξυσ. .οφσ. . . . .γιπα-γουπο* O *ο.υσ. .οφσ. . . .ισι.αγσ.ιο* l. — 8. *ι.νομεν. .στοευ. . . . .υ-* N *β.νομενσυστοευ. . . .υ. .* O *φερομενσιστοευ-* l. — 9. *τ.ν.ι.ι.ον.ξ. .υ.ακσ-* N *τομ. . .ι.ιον.σ. .ουκακω-* O ΞΟΝ. . .ΙΖΙΟΝ\С. . .ΟΥΚ l. — 11. *διοτη.ημερασοραστ. . .ν* N *διστη.ιμε-ρασοραστυ. .ν* O l. — 12. *ι.ον.λ. .ακ. .ιν συ.ι. .ε* N *νουσα. .μακ. . . . .υ. . . .ε* O *νουσδ. . .αι. .ον.υ-* l. — 13. *νουσ.αιλ. . .ονσ. .ινε* N *νουσ.αιν. . .ο. . .ειν̇ε* O *νουσκαιμνι.ονευειν̇ε* l. — 14. *ναρ. . . .λο.τ.το-να.ιοι* N *ναρ . . . . τοναστος* O *ναρ-τονα. .οι* l. — 15. *φ* O l. —

11. Eur. fr. 420. 1 Nauck.

σαντα.α. .να τοῦ παρα-
δείγματο[ς. . .]εν.ωτερ. . .
αὐτὸς γρά[φει·] κ[α]θάπερ κα[ὶ
Δίων πρὸ[ς Πτο]ιόδωρον ⟨ἐλθὼν⟩ τὸν
Μεγαρέα [πολὺν χ]ρόνον ἐ-
πὶ τῆς θύρ[ας περιμ]ένων πρὸς
τ]ὸ[ν ἀ]κόλ[ουθ]ον· „ἦ που καὶ
ἡμεῖς“ εἶπ[ε]ν „ἐκεῖ πολλὰ το[ι-
αῦτ᾽ ἐποιο[ῦμ]εν“. — [κ]αὶ ὅταν ἐ-
πὶ τὰς εὐκ[λ]ηρίας ἐφιστάνηι,
μὴ προσεπιρητορεύ[ειν] αὐ-
ταῖς πρὸς τὸ μεῖ[ζ]ον, [ἀλλ᾽] ἀπ[ο-
σπᾶν ὅτι δύναται· † κουφίζε[ιν
τῆς ἰσχνότητος πέφυκ[εν·
ὡς καὶ Περικλῆς ταπε[ινου-

16. *σαντα. . . . . .ιατ.υπαρα. .* N *σαννα. . .ανασ. .υπαρα* O *σαντα.α. .νατουπαρα* l. — 17. *-εν. .ωτ-* N *εν.ωτερ* O *.εν. .τ-* l. — 18. *σ* in *αὐτός* l. *γράφει* S. [α] l. — 19. suppl. S. — 20. *χ*] l. *Μεγαρέα ἐλθῶν* suppl. S. — 21. *θυρ* et *μ* l. *περιμένων* edd. — 22. *κ* et *ν* l. suppl. S. — 23. *εκ. .π* N *εκοιπ-* O *εκ.ιπ* l. — 24. *υ* et *π* O *ι* in *καί* O l. — 25. *ευκ. .ριασ. . .στανη* N *ευκ.η-ριασ.υιστανη* O *ευκ. .ριασεφιστανηι* l. — 26. *-ρευ[ειν]* l. — 27. *ο* in *τό* O *π* in *ἀπό* O. — 28. *δυν* in *δύναται* O l. *-κου-* N *κουσιζε* O *κουφιζ-* l. videtur aliquid deesse e. g. ⟨*τὸ γὰρ*⟩ *κ.* — 29. *τησ. .χ* N *τησιεχ* O *πεφυκότα* S. — 30. suppl. S. —

18 sq. v. Plut. Dion. c. 17: *λέγεται δέ ποτε τὸν Δίωνα τοῦ Μεγαρέως Πτοιοδώρου δεόμενον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν· ἦν δὲ ὡς ἔοικε τῶν πλουσίων τις καὶ δυνατῶν ὁ Πτοιόδωρος· ὄχλον οὖν ἐπὶ θύραις ἰδὼν ὁ Δίων καὶ πλῆθος ἀσχολιῶν καὶ δυσέντευκτον αὐτὸν καὶ δυσπρόσοδον ἀπιδὼν πρὸς τοὺς φίλους δυσχεραίνοντας καὶ ἀγανακτοῦντας· „Τί τοῦτον“, ἔφη, „μεμφόμεθα; καὶ γὰρ αὐτοὶ πάντως ἐν Συρακούσαις ὅμοια τούτοις ἐποιοῦμεν“.* idem narrat Val. Max. 4, 1 extern. 3. — 30 sq. Thucyd. II, 65: *ὁπότε γοῦν αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν.* — cf. Plut. Pericles XV.

μένους μὲν ἐξῆρεν Ἀ[θηναίους, μεγαλ̣]αυχουμέν[ους δὲ σ[υ̣ν̣έ̣]σ̣τ̣[ει̣λ̣]ε· καὶ μὴ δ[.... πιν......α τἀγαθὰ μέχρι ἂν ὑπερθαρρ̣ῶν παύσηται με-

Col. XII. κον...........ρ̣στω̣ι̣ λ..............τὸν διὰ] τὴν..........ιασμον καὶ π[αραμετρεῖ]ν ἑαυτὸν μὴ πρὸ]ς τ[οὺς] π[εν]εστέρους [ἀλλὰ πρ]ὸς τοὺς κ̣αθ' ἕκαστον εἶδο]ς ὑπερέχοντας, ἐπειδὴ τὸ μ]ὲν ἐξαίρει, τὸ δὲ συστέλλ[ει], τοῦτο μὲν ἐπ' ἀ[γρ̣]ῶν κ[τήσ̣]εως, τοῦτο δ' ἐπ' ἀρχῆς κ[αὶ βα]σιλε[ί]α̣ς [π]όλεων καὶ ἐθνῶ[ν· π̣α̣ρ̣υ̣]πομιμν[ήσ̣]κ[εσ̣θα̣ι̣ δὲ] καὶ τοῦ συναντᾶν [εἰωθότ̣ος φθόν̣ου τοῖς ὑπερ[η-

31. [θ̣] l. suppl. S. — 32. λ̣] l. — 32—33. suppl. S., qui sic pergit: *καὶ μηδέ τιν' ἐπινοεῖν εἷα τἀγαθά κτλ.* — 33. *-και* N *-εκαι* O cetera l. — 34. *ατ* l. O. — 35. *θαρ..ν* N *σαριων* O. — XII, 1. cf. adn. p. 3. — *κον* N. idem legere mihi visus sum. *καν* O *ιοτο* N *ιστω* O *ρ̣στωι̣* l. — 2. *λ* tantum in N *τονδι* ap. l. — 3. *.την* ap. *ασμον* ap. *ιασμον* l. — 4. *καιπ* N idem l. *καπ* O *ν.αυτονμη* N *ε* l. *νθαυτονμη* O. — 5. *....ετ..π..εστερουσ-* N *....ετ.ριπ...εστερους-* O ...\ЄΤ.ΡΙ'' ..*εστερους* l. *μετρεῖν ἑαυτὸν μὴ πρὸς τοὺς πενεστέρους* H. — 7. suppl. S. — 9. ΑΙ.ΩΝ ap. ΑΙΙΩΝ l. *ἐπαινῶν κρατερῶς* S. — 10. [σ̣] l. — 10—28 horum versuum magna pars exstat in frgm. in marg. des. — 11. *σιαε.ασ* N *σιλε.α̣σ* O l. alterum *κ* l. suppl. S. — 12. *θνω.πολλ.....ιμν..κ.* N at *πολλ* illud, translatum ex fragmento in margine design., inserendum erat ante *ιμν*, ita ut evaderet *πομιμν..κ.* — editores errare necesse erat. [α̣ρυ̣] et [ησ̣] l. — 13. σ̣] et [α̣ι̣] l. *τουσ.ν* N sed *νσν* frgm. — 14. τ̣ l. *φθονο̣..τοις* N *ντ* frgm. — [η̣] O.

φανοῦσιν, [ὃς ὀ]φθαλμία τίς ἐστι]ν ψυχῆς, ὥστε καθάπερ τ]οὺς ὀφθαλμοὺς ἡ τῶν συναντώντων γεγ[α̣]νωμένη χλαν]ὶς ἐνοχλεῖ, κωφότερον δ' ἤπερ ἐὰν παριὼν καὶ ἀναβαλλόμενος διατινάξῃ, παραπλησίως καὶ τὸν φθονερὸν λυπεῖ μὲν τἀλλότρια τῶν ἀγαθῶν, οὐχ οὕτω δ' ὥσπερ ὅταν ο[ἷο]ν ἀναπτ[ε]ρυ[γίζ]οντά τινα καταμάθῃ δι' αὐτ[ὰ κ̣]αὶ πρὸς ὕψος ἐξαιρόμ[εν]ον· τό[τ]ε̣ δὲ προσφὺς ἔδακεν· ὅσ̣αι [δ'] ἀπώλειαι διὰ φθόνον γίνονται, βλέπεται τοῖς ἅπασιν. — ἐννοεῖν δὲ καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν, ὅταν εἰς ἀτυχίαν μεταπέσῃ· λυπηρὰ γάρ, ἅτε συ[ν]επιτιθ[ε]μένων εὐλόγως τῶι τῆς τύχ[ης

15. *φανου.ιν* N *..νουσιν* O *τι.* ‖ap. *τις*‖ l. — 16. *ρ* O. — 18. *γεγενομενη* N *γεγε* ex fragmento transscriptum *ωμενηχλα* O l. *στελλομένη* S. — 19. *κοινοτερον* N et edd. at in frgm. legitur *κω* et in pap. φ̣]*οτερον* — *ωτερον* O. — 20. π̣ l. — 21. *ν* in *διατινάξῃ* frgm. — 25. *....αν* N *ο..ναν* O *οιοναν* dis. l. *-ρυ* frgm. — 26. κ̣] l. — 27. *το....* N *το...ε*\P O *το.ε̣.ε*ΠP l. *τοτε̣*ΔЄΠP dis. l. — 28. *φ* l. *σ̣αι* frgm. — 32. *ο* initio vs. l. — 34. *ων* suprascr. pro *η*. —

---

15. cf. Plut. de inv. et od. 537 A: *φθονοῦσι δ' ἁπλῶς τοῖς εὖ πράττειν δοκοῦσιν. ὅθεν ἔοικεν ὁ μὲν φθόνος ἀόριστος εἶναι, καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐκταρασσόμενος.* — 18. cf. *περὶ θανάτου* 13, 11 *ὥστε γεγανωμένος ἀπέρχεσθαι.*

π‹τ›αίσματι τῶν πολλῶν [κ]α-
τ' ἐχθρῶν ὁμολογουμένων θε-

Col. XIII. ωστ . . . . . φερ . . . .
οντ . φιλω . . . . ε . ελὲς
ὄν, ὅτι τῆς πρότερον ὑπερηφα-
νίας ἀν[ε]μίμνησκεν· διὸ
καί φα[σ]ιν ἀχθόμενον αὐτὸν
ἐπὶ τῶι σχεδὸν πάντας ἐπι-
χαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον [ἀπ]ελ-
θεῖν. — παρατιθέναι δὲ καὶ τοὺς
ἐν ὑπεροχαῖς μεγάλαις ὡς
συνιστᾶσιν αὐτούς, ὅταν ἴσοι
καὶ συνεσταλμένοι φαίνων-
ται κατὰ τὴν ὁμιλία[ν] καὶ
καθάπερ ἐξ ἐναντίας ἱστά-
μενοι τῶι τῆς τύχης ὄγκωι,
τὸν Ἀλέξανδρον, ὃς ἐπὶ τὸν
αὐτο[ῦ] θρόνον ἐκάθισεν τὸν ῥι-
γοῦντα Μακεδόνα πυρὸς πα-
ρακειμένου, καὶ Διονύσιον,

35. παισματι ap. vestigia litterae τ suprascriptae legere mihi videbar. τ in των O [κ] l. — XIII, 1. cf. adn. p. 3 — ωστ . . . . . ΦЄꟷ N litterae in pap. evanuerunt. — 2. οντ . . φιλω . . . . ε . ε N οντ . . φιλωτο . . . . ε . τελες O οντ . φιλωτο . . . . ε . σλες l. in lacuna septem fere litterarum incerta leguntur vestigia. — εὐτελὲς ὄν, ὅτι S. — 7. αον servatur in fragm. — 9. γ l. — 10. -οταν- N οτανισ . . οι O. — 12. [ν] l. — 14. χησ . . κωι N κ O ογ l. — 16. [υ] l. σεν . ονι ap. τ et ρι l. —

3 sq. agitur de Euripide. cf. vitam Eur. II ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντας εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κτλ. — 15. τὸν Ἀλέξανδρον. rem narrant Frontin. strateg. IV, 6, 3. Curtius VIII, 15. Val. Max. V, 1 ext. 1.

ὃς πρὸς τὸν „οἰμώξῃ Διονύσιε“
φήσαντα „σὺ μὲν οὖν“, [ἀπήν]τη-
σεν, „εἰ μὴ τὸ ἥμισυ τῆς [ὑπο]θή-
κης ἐπανοίσεις“· καὶ [το]ὺς ἄλ-
λους τοὺς ἀνθρ[ώποις πρᾴ]ως
διὰ λόγων ἢ ἔργων ὁμιλήσαν-
τας· καὶ πάλι τοὺς ἐναντίως
δι' ἓν ῥῆμα βαρὺ δυσχέρειαν
ἐπισπασαμέ[ν]ους, ὡς Δημήτρι-
ον, ὅτε Μακε[δ]όνε[ς] ἀπο[λιπ]όν-
τες αὐτὸν πρὸς Π[ύρρον μ]ετέ-
στησαν. — ἐννοεῖν δὲ καί, διό-
τι μικροπρεπὲς ἐμ[φ]αίνεται
τὸν πεπεισμένον ἁδρὸν εἶναι
τὸ πρὸς πάντας ὑπε[ρη]φανεύ-
εσθαι· παρα[π]λήσ[ιον γ]άρ ἐστιν
ἐκ παραδόξο[υ] τετ[υχό]τα τῆς

19. η in οἰμώξῃ O l. — 21. τη . . . . θη N O τησ . . . θη l. καταθήκης edd. lacunam excedit. — 22. σκ l. [τ] l. — 23—27. litterae ουσαν (23) γωνη (24) ιπαλ (25) ημαβ (26) ασαμε (27) exstant in frgm. — 23. ω O l. suppl. S. — 25. ι in πάλι l. — 26. ν in fine versus O. — 28. suppl. C. — 29. ο in προς O l. [ρ] l. A . Є¯Є N -ЄPЄ O -Є¯Є l. ἀπέστησαν S. μετέστησαν Cb. — 30. ιο in fine vers. l. — 33. υπ . . . . αν- N υπ . . . φαν- O ε et ευ l. — 35. ἐκπαραδοξο . τ . . . . ιτι N εισπαραδοξε . σετ . . . ατιτη O -εκπαραδοξο . . ετ . . . ι . τησ l. τυχόντα τινὸς εὐκλ. ὁθενδήποτε U. de verbi forma cf. Cr. M. Herc. p. 279. —

26 sq. dictum illud quod fuerit ignoramus, sed Plutarchus in Demetrio plura affert superbe ab eo dicta et facta... idem c. 41, 2 Macedones tradit in Pyrrho solo imaginem virtutis Alexandri sibi conspicere visos esse; quod ad Demetrium attineret, dixisse: ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ βάρος ὑποκρίνοιτο καὶ τὸν ὄγκον τοῦ ἀνδρός. Pyrrhum vero narrat (Pyrrh. 11, 8) homines in Macedoniam immisisse dicentes ὅτι νῦν καιρός ἐστι τῆς Δημητρίου βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι πρὸς ἄνδρα δημοτικὸν καὶ φιλοστρατιώτην μεταβαλομένους τὸν Πύρρον (U.).

εὐκληρίας ὅθεν[οὖν] με[γ]αλο]ψυχ[ί]αν ὑποκρινόμενο[ν μὴ σ[φ]όδρα δοκεῖν ἐπευφραίνεσθαι

Col. XIV. ......μιμνήσκοντ[ες καὶ λοιδοροῦντες. — παρυπομιμνήσκειν δὲ καὶ [το]ῦ περὶ τὰς π[ράξ]εις ἁμαρτ[ω]λοῦ τῶν μόνων, ἐπιτευκτικοῦ δὲ τῶν συνεργουμένων ὑφ' ἑνὸς καὶ πλειόνων· ὁ γὰρ ὑπερήφανος οὔτε συνπαραληπτικὸς ἑτέρων, ἅμα μὲν ὑπ' οἰήσεως, ἅμα δὲ διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ὑπερφρ[ονεῖν, ἄν τε παρακαλῇ, χαλεπὸς ὑπακούειν διά τε τὴν ἄλλην ἀηδίαν καὶ διὰ τὸ τὰς πράξεις ἐξιδ[ι]άζε[σθ]αι θέλειν, εἶτ' ἀσυνέργη[τ]ος ὤν· πολλοὺς δὲ τοὺς π[α]ρατηροῦ[ν]τας καὶ ὑποσκελίζοντας συνηρ[ανικῶς κατὰ λόγον διαπίπ[τει κἄπειτα κουφίζεται τῆς ὑπερ-

36. *οθεν....με.α* N *ονεν....με* O *οθεν....με* l. — 37. *...υχ.ανυποκρινομενο* N *..φυχ.αν.π..ριν...ν-* O *...υχ.α-ν.πο.ριν...ν-* l. *μή* U. — XIV, 1. cf. adn. p. 3. — *μιμνιισκοντ* N *μιμνηνσοντ* O quae nunc leguntur litterae, incertae sunt praeter *μιμ.* — 3. *περι.ας* N *τ* l. — 4. *μ.νων* N *μονων* O l. — 10—19. horum versuum pars magna servatur in frgm. a Neap. inserto. — 12. *πωσυπ* N *πω..π* O l. *χαλεπός* S., cum particula quae est *τε* haec coniungantur cum eo quod praecedit *οὔτε συμπ.* — 17. *συν.ρ* N *συνηρ* O. — 18· *τ* in *κατά* O. —

15 sq. cf. col. I, 3 sq.

ηφανίας, ἐπεὶ διὰ τῶν λόγων οὐ βούλεται, διὰ τῶν ἀποτεύξεων· διὸ κἂν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐλαττοῦνται. Τιμοκρέων γοῦν [Σερ]ίφιος ὑπερήφανος ὢν πρὸς [μὲ]ν τὸ[ν ὅτ' εἰσῄει πυνθανόμενον, ποταπός ἐστιν· „τοῦ κήρυκο[ς]“ εἶπεν, „ἀκούσει [μ]ικρὸν ὕσ[τερ]ον“· [διαδοθέντος δὲ τοῦ λε[χθ]έντος οὕτως ἀντέκοψε τοῖς θεωροῦσιν, ὥστε τὸν βραβε[υτὴν ἐκ]τείνοντ' αὐτ[ῶ]ι τὴν ῥάβδον ἄ[ιδ]ο[ντι καστ[όρειον] μικροῦ κατα[πα]ῦσαι· διόπερ ἡττημ[έ]νος ὅτ' ἐξῄει ταὐτοῦ „ποτα[πό]ς“ ἐπερωτῶ[ν]τος· „Σερίφιος“ ἀπήν[τησεν]. — λογίζεσθαι δὲ καί, διότι [τὴν] λαμπρὰν τύ-

21. *β* l. — 22. *κ* in *δικαστ.* suprascr. — 24, 25. litterae *ων* (24) et *ω* (25) exstabant in fr. a Neap. des. — 24. *γουν.....ι* ap. *γουν[σ.ρ]ιφι* l. *ὁ Σερίφιος* edd., quod lacuna longius. — 25. *προ...ντ..* N *προσ..ντο.* O l. *τόν γε* S. *τόν* U. H. — 26. *οτιεις* ap. l. *ὅτε εἰσῄει* S. *ὅτ' εἰσῄει* H. cf. v. 34. — 27. *ι* in *εἶπεν* O. — 28. *σει..κρουνσ....ν* N *-ικρουνσ....ν* O [μ] exstat in frgm. YC.ᑌIϽN l. — 29. *του.....ντος* N *τουνε. εντος* O *τουλε..εντος* et litterae *χ* vestigia l. — 30. *τ..ς* N *το..* O *τοις* l. — 29. suppl. Cb. — 31. *βε.....τ.ι* N *βε.....τει* O [εκ] l. *βραβευτὴν ἐκτείνοντ'* C. *ἐπιτείνοντ'* edd. — 32. *νονταυ....ηνραβδονλ* N *νοντ.υτ.ιτηνραλ.σναιδου* O *σ.α..ο* l. inter *α* et *ο* vestigia litterarum *λλ* vel litterae *μ* exstare mihi videbantur. — 33. *καστ.....μικρουκατα..υσαι* N *καστ..ωιμιηρουκαταλ.υσαι* O *καστ....μικρουκαται.υσαι* l. *ᾄδοντι καστόρειον* S. — 34. *μ* l. *ξ* l. — 35. *τω* suprascr. *τοσ..* N *τοσγε* O *τοσσε* l. — 36. suppl. S.

24 sq. plane gemellum est quod narrat Val. Max. VII, 5. 2.

χην ἀποδ[εδυμ]έ[νος] καθαιρή[σει] φρόνημα καὶ [ἐ]ν ταπεινοτ[ά]τηι περιστάσει φανεῖται...

Col. XV. .. δο................ φων συντε.......οις [οὐδὲ δι' ὧν προσήκει, [τ]ὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ π[ρὸς] ἡμᾶς ἀτιμάζει· καὶ νὴ Δί' ὡς ἄδικον διὰ τοῦ ταπεινοῦν ἑτέρους ἑαυτὸν μετεωρίζειν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῆς οἰκείας ὑπεροχῆς· διὸ καὶ Λύσανδρος Ἀγησιλάωι καταστ[ή]σαντι κρεωδαίτην ἑαυτὸ[ν] „Ἠπίστασό γε σὺ τοὺς φίλους“ εἶπεν „ἐλάτ-

38. χηναπο. ....καθαι N ΧΗΝΑΠCΛ.Λ...ΛЄ...καθαι l. ἀποδεδυμένος prop. Sudhaus. — 39. καθαι|ρήσει τὸ φρόνημα edd. lacunam excedit quae est trium litterarum. κα...τα N κα..ντα O και.ντα l. — 40. νωτ ap. corr. S. — XV, 1. cf. adn. p. 3. — δσ N vestigia l. — 2. ..ον.υντε N φ.ονξυντε O φωνσυντε l οις N solum. — 3. ηκε..οδε N ητει.οδε O ηκει.οδε l. ὁ δέ edd. — 7. αλλαδη N αλλαιδη O αλλα \H l. — 10. ω in κρεωδαίτην O. —

5. ὡς pendet ex verbo aliquo ἐννοεῖν δὲ καὶ vel simili in iis quae interciderunt posito. — 8 sq. Plutarch. Lysand. XXIII ὥστε τοῖς πολλοῖς στρατιώταις ἡγεμονίας πραγμάτων καὶ διοικήσεις πόλεων ἀποδιδοὺς τὸν Λύσανδρον ἀπέδειξε κρεωδαίτην.... Ἔδοξεν οὖν τῷ Λυσάνδρῳ διὰ λόγων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· καὶ γίνεται βραχὺς καὶ Λακωνικὸς αὐτῶν διάλογος. „Ἦ καλῶς ᾔδεις, ὦ Ἀγησίλαε, φίλους ἐλαττοῦν.“ Καὶ ὅς· „Ἄν γε ἐμοῦ βούλωνται μείζονες εἶναι· τοὺς δὲ αὔξοντας τὴν ἐμὴν δύναμιν καὶ μετέχειν αὐτῆς δίκαιον. idem narrat Plutarch. Ages. VIII, tangit quaest. conviv. 644 B. cf. etiam Plut. praec. ger. reip. 805 F. ηὔξησε .... Λύσανδρος Ἀγησίλαον· ἀλλ' οὗτος μὲν ὑπὸ φιλοτιμίας ἀκαίρου καὶ ζηλοτυπίας διὰ δόξαν ὑβρίσας ἀπέρριψε ταχὺ τὸν καθηγεμόνα τῶν πρακτέων. Xen. Hell. III, 4, 9.

τους ποιεῖν.“ — καὶ πολλάκις ἑαυτὸν ἐπερωτᾶν· „Τί με [τὸ] γαυριᾶν ποιοῦν καὶ ὑπερηφανεῖν; ὅτι κερμάτια κέκτημαι πλείονα; ἀλλ' ὅτι ν[ομ]ίζ[ο]μαι τῶν εὐγενῶν ἤτοι στρ[α]τηγούντων καὶ τιμωμένω[ν] ἐνιαυσίαι περιβολῆι χλαμύδος;“ εὑρήσει γὰρ ταπεινὸν ἕκαστον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶι καύχησιν ἀνάγωγον. — καὶ διαιρεῖν μεγαλοψυχίαν ὑπερηφα[ν]ίας, ἀλλὰ μὴ συμφύρειν ὡς ἓν καὶ ταὐτόν· διαφ[έ]ρει γὰρ ὅσον καὶ [ἐ]πὶ τοῦ σώματος οἰδήσεως εὐεξία, καὶ ἔστιν τοῦ μὲν μεγαλοψ[ύ]χου τὸ καταφρονεῖν τῶν τυχη[ρ]ῶν ὑπερέχοντα τῶι τῆς ψυχῆς ὄγκωι, τοῦ δ' ὑπερηφάνου τὸ διὰ κουφότητα ταύτης ἐκπνευματούμενον ὑπὸ κτήσεως ὑπερορᾶν ἑτέρους. — καὶ λογίζεσθαι, διότι ζῷα μὲ[ν ο]ὐκ ἀτιμάζει τὰ τυχόντα σ[υντ]ρεφόμενος αὐ[τ]οῖς, οἶ-

13. με...αυρι N με..γαυρι O. — 15. οτικε.ματια.εκτημαι N οτικειματιακεκτημαι O ρ l. — 16. οτ.......μαι N οτιν..ιζ.μαι O οτ.νσ.ιζ.μαι O γεγένημαι edd. — 17. τοι.τι.τη N το.τρ.τη O σ l. — 21. τη.ε.αυ N τηνεπαυ O. — 22. διαιρ...με N ειν l. — 22—35. horum versuum pars maior exstat in frgm. a Neap. design. — 26. τ in ἔστιν l. — 28. ρ in ὑπερέχοντα l. — 32. ο in ὑπό O. — 33. οτιζ- N οτιζω- O l. — 35. [ντ] l. μεν..αυ.οις N με........ς O νοσαυ[τ legitur in frgm. in marg. des. — συντρεφόμενα ἑαυτοῖς edd. —

ον ἵ[ππο]ις καὶ κ[υ]σὶν καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἄνθρωπον δὲ τὸ τηλικούτωι διαφέρον καὶ συμφυλότατον αὐτῶι, διότι κεκόσ[μηται...

Col. XVI. ....νται χρ[ονισθείσ[η]ς [ὑπ]ερηφανίας. — καὶ φ[οβεῖ[σθαι] τ[ὴ]ν ὑπὸ πλειόνων [αὐτοῦ μειζόνων καθυπερηφ[ανίαν δικαιότα[τ]α γενησομένην, καὶ μ[ή]ποθ' οὓς ὑπερορᾷ τις ἐ[πὶ τ]ού[του]ς αὐτὸν ἡ τύχη ποιήσηι [καταφε]ύγειν, ὃ γέγονε πολλάκις ἤ[δ]η καὶ πόλεσι καὶ ἀνθρώποις, οὓς εἰ μὲν ὁμοίους εὑρίσκοι, περιορῷτ' ἂν εὐλόγως, εἰ δὲ μετρίους, ὑπὸ τῆς ἐκείνων εὐγνωμοσύνης μᾶλλον ἁμαρτάνων ἐξελέγχοιτ' ἄν. — ἐννοε[ῖν] δ', [ὅτι] καὶ εἰς μωρίαν ἐν[ί]οτε τὸ νόσημα περι[ί]στησιν [ἢ] μανίαν, εἰ μὴ τὰ Ξέρξου τῶν δυεῖν οὐκ ἔχεται ἢ θατέρου, τὸ ζευγνύει[ν τ]ὸν

36. ονι......αι N ισκ l. — 38. μ l. — 39. κεκόσ|μηται S. — XVI, 1. cf. adn. p. 3. — νταιχρ N νταιηρ O νιαιχρ l. χρονισθείσης ὑπερηφανίας S. — 2. σθεισ σ..ε N σθεισ....ε O σθε.....ιε l. — 3. [α] l. αὐτοῦ S. αὑτοῦ U. [α legi. — 6. κα...π N καιμ.π O l. — 7. τισ....ον N τισε...ο O [τ] l. εἰστούτους edd. ἐπί Cb. — 8. σηι.....υ N l. ὑκοφεύγειν S. καταφεύγειν Cb. coll. XX, 28. — 10. κ l. — 15. εννο N εννοε O. — 18. ΞΕΙ¯ΟΥ N ξειξου O ξε.ξου l. Ξέρξου Sp. δυ..ν N δυειν O dis. l. —

Ἑλλήσποντον καὶ καθιέναι πέδας εἰς τὴν θάλατταν καὶ τἆλλα ποιεῖν ἃ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ἢ τὸ θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων [ἑ]αυτοὺς γεγονέναι δοκεῖν καὶ τἆλλ' ὅσα γίνεται περὶ τοὺς ἀνέδην ὑπερηφανοῦντας. — Τοσαῦτα μὲν οὖν ἱκανὰ καὶ περὶ τούτων ἐπειπεῖν· ὁ δ' αὐθάδης λεγόμενος ἔοικε μὲν εἶναι μεικτὸς ἐξ οἰήσεως καὶ ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας, μετέχων δὲ καὶ πολλῆς εἰκαιότητος. Τοιοῦτο[ς γάρ ἐστιν, φησὶν ὁ Ἀρίστων, ο[ἷος ἐν τῆι μάκ⟨τ⟩ραι θερμ[ὸ]ν [ἢ ψυχρὸν αἰτεῖν μ[ὴ π]ροανακρ[ίν]ας τὸν συμβεβηκότ', εἰ κἀκεί[νῳ συναρέσκει, καὶ — — —

Col. XVII. παῖδα πριάμενος μηδὲ το[ὔνομ]α προσερωτῆσαι μήτ' αὐ[τὸς θέσθαι, καλεῖν δὲ παῖδα [καὶ μηθὲν ἄλλο, καὶ τὸν συναλεί-

20. τ O ι in fine versus l. — 21. δ in πέδας O. — 24. αὐτούς Sp. αὑτούς S. — 32. μετέχειν concinnitas sermonis videtur requirere, sed cf. XVII, 24 — καιπ- N καιποα O. — 34. ο in fine vers. l. — 35. μακραιθερ- N μακραιθερ..ν- O μακρα.θερμ- l. corr. S. — 36. ροαναι N ροανακι O ροανακρι.ας l. — 37. εἰ κἀκεῖνος ταὐτὸ θέλει U. εἰ κἀκείνῳ οὕτω δοκεῖ Cb. — XVII, 1. cf. adn. p. 3. — suppl. Sp. μήτε pro μηδέ S. — 2. μητα N μηταν O αὐτῶι Sp. αὐτός S. — 3. [κ] l. —

ψαντα μὴ ἀντισυναλείφειν·
καὶ ξενισθεὶς μ[ὴ] ἀντιξενίσαι·
καὶ θύραν ἀλλοτρίαν κό[π]των,
ἐπερωτήσαντος, τίς ἐστιν, μη-
δὲν ἀποκρίνεσθαι, μέχρι ἂν
ἐξέλθηι· καὶ ἀρ[ρ]ωστοῦντ' αὐ-
τὸν ἐπισκεπτομένου φίλου
μὴ λέγειν πῶς ἔχ[ει], μηδ' αὐ-
τὸς ἐπι[σ]κεπτόμ[ενός] τινα τοι-
οῦτό τι προσεπ[ερ]ωτ[ῆσ]α[ι· κ]αὶ
γρά[φ]ων ἐπιστολὴν τὸ χαίρειν
μὴ προσγράψαι μηδ' ἐρρῶσθαι
τελευταῖον. Ὁ δ' αὐθέκαστος
οὐ πάνυ μὲν εἰ[καῖ]ός ἐ[στ]ιν οὐ-
δ' ἄλογος [ὥ]σπερ ὁ [α]ὐθάδης, δι'
οἴησιν δὲ τοῦ μόνος φρονεῖν
ἰδιογνωμονῶν καὶ πειθόμε-

7. κο..ων N κο.τονι O κο.τω̣ν̣ l. — 8. ἐπερωτώμενος Sp. -μη l. — 10. ι in ἐξέλθηι l. suppl. S. — 12—16. litterae ειν (12) κεπ̣ (13) τ̣ιπρο (14) ωνεπι (15) γρα (16) exstant in frgm. in marg. design. — 12. χ l. ἔχει S. ἔχεις C. et Sp. — 13. τ in τινα O l. suppl. C. — 14. [σ̣] l. ω O l. suppl. C. — 16. μηδε-ρ.ω̣σθα. N μησουρωσθαι O. — 18. ε....ος N ει...ο̣ς l. suppl. C. τ̣] l. — 19—22. litterae ο (19) ετ (20) μο (21) ασ (22) exstant in frgm. in marg. design. — 19. σ.σπερ..υ N ..σπερο.. O ω̣ servat frgm. — 20. δ..ουμενος N δ..ουμονοε O δ..ουμονος l. ετ servat frgm. —

---

8. ἐπερωτήσαντος sc. illo, qui intus est. — 15. cf. Theophr. char. ὑπερηφανίας XXIV, 13 καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι „χαρίζοιο ἄν μοι", ἀλλ' ὅτι „βούλομαι γενέσθαι", καὶ „ἀπέσταλκα πρὸς σὲ ληψόμενος", καὶ „ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται", καὶ „τὴν ταχίστην". — 20 sq. cf. Plut. rei publ. ger. praec. 808 D ἡ δ' αὐθάδεια, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐρημίᾳ σύνοικος.

νος ἐν ἅπασιν κατορθώ[σ]ειν,
ἁμαρτήσεσθαι δ', ἂν ἑτέρου κρί-
σει προσχρήσηται, μετέχων
δὲ καὶ ὑπερηφανίας· οἷος μη-
δενὶ προσαναθέμενος ἀπο-
δημεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, ἀρ-
χὴν μετιέναι, τἆλλα συντε-
λεῖν· κἂν προσερωτήσῃ τις, [τί
μέλλει ποιεῖν· „οἶδ' ἐγώ" λέγειν·
κἂν μέμφηταί τις, [ὑ]πομειδι-
ῶν· „Ἐμὲ σύ;" καὶ παρακληθεὶς ἐ-
πὶ συνεδρείαν βουλευομέν[ῳι
μὴ βούλεσθαι τὸ δοκοῦν εἰπεῖν,
εἰ μὴ τοῦτο μέλ[λ]ει πράττειν·
καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε,

Col. XVIII. πραττε..............
τελεῖν καὶ [μὴ] ἐπι[τ]εθυμη-
κέναι γενέσθαι φάσκειν· καὶ
μὴ δυσωπεῖσθαι τοὔνομα κα-
λούμενος ὡς αὐθέκαστος, [ἀ]λ-
λὰ καὶ ἔτι παιδάρια λέγειν [εἶ-
ναι τοὺς ὡς παιδαγωγοῖς ἄ[λ-

22. θω- N θο̣.ειν O l. κ O l. — 23—24. litterae δαι (23) αιμ (24) exstant in frgm. in marg. des. — 23. τ in ἑτέρου O l. — 24. τ̣ l. — 29. τησητισο N dis. 1 τισ- O τις, τί S. τις, ὃ Sp. — 30. ε.ω N γ O l. — 31. τισ....ειδι N ....τολιειδ O π̣ομειδ l. suppl. Cb. — 33. μενο. ap. l. βουλευόμενος C. βουλευομένοις edd. — 35. τομελ...πρ N το......πρ O τομ̣...ειπρ l. — 36. τ in παντ' O. — XVIII, 1. cf. adn. p. 3. — πραττε N. — in O et in pap. nihil legitur. S. haec temere cum col. antecedente coniunxit scribens: καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε πράττων, μὴ βεβουλῆσθαι ἀποτελεῖν. — 2. ι̣ et η̣] l. —

λοις προσανατιθεμένους· καὶ μόνος ἔχειν πώγωνα καὶ πολιάς· καὶ ζῆν δυνήσεσθαι γενόμενος ἐν ἐρημίαι. Τούτου δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ παντειδήμων ἀναπεπεικὼς ἑαυτό[ν], ὅτι π[ά]ντα γινώσκε[ι], τὰ μὲν μαθὼ[ν] παρὰ τῶν μάλιστ' ἐπ[ι]σταμένων, τὰ δ' ἰδὼν ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὑτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἷον Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον [ἱ]στ[ο]ρεῖ Πλάτων, ὅσα περὶ τὸ [σῶμ'] εἶχεν, αὐτῶι πεποιηκέναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ κατασκ[ευάζε]ιν οἰκίαν καὶ πλοῖον δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς ἀρχιτέκτονος· καὶ γράφειν συνθήκας ἑαυτῶι δεομένας

14. *αυτ..ο* N *αυτο-* O *κε.γα* N *κετα* O. — 15. [ν] l. — 16. *σ.ε* ap. *τ* l. *-δ.ν* N *ω* O. — 17—20. litterae *ον* (17) *αφ[α* (18) *νο* (19) *στ* (20) in fragmento servantur a Neap. designato, sed falso loco inserto. — 17. *μ* l. *ον*, quod legitur in fragmento, non v. 19., sed hic inserendum erat. — 18. *ασ...υ* ap. *αφ[α* in fragmento exstat. *ἀφ' αὑτοῦ* optime iam Sp. coniecerat. — 19. *μ...ν* O l. *μονον* N sed *ον* a Neap. falso hic insertum. v. ad v. 17. inserendum erat *νο* ex tertia linea fragmenti. — 20. *ηλειονφονερει* N *ηλεισ.....ρει* O de errore Neapolitanorum cf. praef. inserendum erat *στ* ex fragmento. *ἱστορεῖ* coniecerat U. — 21. *ρ* in *περι* l. *σῶμ'* Sp. *μ* l. — 23. *κατασκ[ε* N alterum [ε] l. suppl. C. —

---

20. Platon. Hipp. II, p. 368 C.: *ἔφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς Ὀλυμπίαν ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα ἔχων κτλ.* — 23. *κατασκευάζειν* supplendum *οἷος* ex. v. 19.

ἐμπειρίας νομικῆς· καὶ δούλους ἰδίους ἰατ[ρε]ύ[ειν], μὴ μόνον ἑαυτόν, ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ ἄλλους· καὶ φυτεύειν καὶ φορτίζεσθαι τὰ μάλισθ' ὑπὸ τῶν τεχνι[[τι]]κωτάτων κατορθούμενα· καὶ ναυαγῶν ἐν ἅπασι μ[ηδ' οὔ]τω παύεσθαι τῆς ἀ[πο]πληξί[ας]· οἷος δὲ καὶ [τῶ]ν μαθημάτων ἀντιποιούμενο[ς πά]ντων [ἀσχ]ημονεῖν· καὶ το[ὺς καταγελῶντας ἀπείρους λέγει[ν

Col. XIX. *......ο]ὐκ ἂν δι........δων ἐπιτρέπειν. Τῶι μὲν οὖν αὐθάδει τά τ' ἐκ τῆς οἰήσεως καὶ τῆς ὑπε[ρ]ηφανίας καὶ ὑπεροψίας, εἰ μὴ καὶ τῆς ἀλαζονείας, δυσχερῆ παρακολουθεῖ καὶ ἰδίως τὰ ἐκ τῆς εἰκαιότητος καὶ τὰ διὰ τῆς ὀργῆς τούτων οἷς οὕτω προσφέρεται, καὶ τὸ τυγχάνειν ὁμοίων ἤ, μηδὲ βουλομένων εἰς ὁτιδήποτε κοινώνημα συνκαταβαίνειν, δυσχρηστεῖσθαι, καὶ τὸ περὶ*

28. *ιατ.....μ* ap. *ε]υ[ε* l. *ἰατρεύειν* C. — 31 *τεχνικωτάτων* edd. — 34. suppl. C. — 35. [τ] l. — 36. *μεν-* ap. *ο* et *ν* l. — 36 et 37. suppl. C. — XIX, 1. cf. adn. p. 3. — *υκανδι* N *κα.ιδ* O *κα.ιδι* l. — 2. *δων* N *.ων* O ∠ΩΝ l. — 8. *του.ων* N *τ* O l. — 11. *ποτς* N *ποτεναι* O *ποτεκοι* l. — 12. *βαινων* N *βαινειν* O l. —

μαινομένου πάντας φέρεσθαι καὶ καθαιρεῖν, διότι τὴν κακίαν ἔχειν αὐτὸν ὑπονοοῦσιν.

Τῶι δ' αὐθεκάστωι τά τε παρὰ τὰς ἀτοπίας, ἐξ ὧν μέμεικται, καὶ τὸ μόνον ἀφραίνειν, ὅτι μόνος οἴεται περὶ πάντων φρονεῖν· διὸ κἂν τοῖς πλείστοις ἀπο[τ]υγχάνειν, καὶ ἐπιχαίρεσθαι μετὰ καταγέλωτος ὑπὸ πάντων, κα[ὶ] μ[η]δὲ βοηθεῖσθαι, καὶ μηδὲ τῶν σοφῶν ἀναμαρτήτων εἶναι λεγόντων μηδ' ἀπροσδέκ̣των συμβουλίας, τοῦτον ὑπὲρ αὐτοὺς νομίζοντα φρονεῖν ἐξ ἀνάγκης κακοδαιμονεῖν·

ληρεῖν δὲ καί, διότι τὴν κοινῶς σύνεσιν οἴεται περιπεποιῆσθαι τὰ τῶν ἰδίας ἐμπειρίας ἐχόντων, καὶ μεταμεμελῆσθ[α]ι πολλῶν ἐξ ἀνάγκης ἐνκυρεῖν, καὶ λοιδορίας καρποῦσθαι καὶ προσκ.......ρων

15. *καθαιρεῖν* ed. *καθαίρειν* Sp. —. 17. *τα.ε* N *τατε* O. — 19. ΑΦΡΟΝΕΙΝ N *ἀφραινειν* dis. O l. edd. — 22. *.υγκανειν* ap. et dis. *χ* l. — 24. *τωνκ-* N *τωνκα̣.μ-* l. — 25. *δεβο..θ* N *δεβοινθ* O *δεβοιηθ* dis. l. — 27. *δ* in *μηδ'* l. *-δει* N l. *δθη* O. — 29. ΖΟΝ⁻Α N *δονκα* O *ζοντα* l. — 32. *νωσ.υν* N *.ωσουν* O *.ωσσυν* l. *τα.π* N l. *τασπ* O. post *κοινῶς* excidisse crediderim ⟨*λεγομένην*⟩ vel ⟨*ὑπάρχουσαν*⟩. — 35. *λισθ.ι* N vacat in O et in pap. *ν* in *πολλῶν* N *ανα.κησ* N *αναικ* O *α.αγκι* l. — 37. *σ* initio versus O l. — *προσκαλεῖσθαι ληρῶν* C. —

Col. XX. ....

φασθ[αι...... ἄν]θρωπ[ον ὁμοίων ἀνθρώπ[ων οὐκ ἔ]χειν χρείαν.

Ὁ δὲ παντειδ[ή]μων ἅμα τοῖς εἰρημένοις πᾶσι καὶ μαργιτομανής ἐστιν, εἰ καὶ τὸν ὄντως πολυμαθέστατον προσαγορευόμενον οἴεται πάντα δύνασθαι γινώσκειν καὶ ποιεῖν οὐχ οἷον ἑαυτόν, ὃς ἐνίοτε οὐδέν τι φωρᾶται κατέχων καὶ οὐ συνορῶν, ὅτι πολλὰ δεῖται τριβῆς, ἂν καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γίνηται μεθόδου, καθάπερ τὰ τῆς ποιητικῆς μέρη, καὶ διότι περὶ τοὺς πολυμαθεῖς ὀσμαὶ μόνον εἰσὶ πολλῶν, οὐ κατοχαί, καὶ τἀποτεύγματα περίεστιν τῶν παιδευμάτων, οὐ τὰ κατορθώματα, καὶ πάνθ' ὅσα τοῖς τοιούτοις συμβαίνειν ἀνελογιζόμεθα· καὶ

διότι πολλὰ γινώσκειν, ὧν Ἱππ]ία[ς] ἐκαυχᾶτο, καὶ τὸ πα-

XX, 1. cf. adn. p. 3. — *φασθ.........θρωπ* N *-ασθ-* O *φασθ* et hastam lit. *α* l. *ἀποφάσθαι τὸν ἄ. ἄλλων ἀνθρώπων δεῖν ἔ. χρ.* S. — 5. *γ.τομαν.ς* N *γετεμανις* O *γιτομανις* l. — 9. *ενιοις* N *εν...ε* O *ενιοτε* l. — 17. *χ* in *κατοχαί* O. — 23. ......*ε* N ...*ια.ς* O *ι̣...α̣.ε* l. *ὡς ὁ Ἱππίας̣* U. cf. col. 18, 19 et adn. —

4. *μαργιτομανής*· vulgo stolidos homines Margitas appellatos esse testatur Harpocrat. s. v.: *ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον μαργίτην.* cf. etiam Philod. Rhet. I, p. 207, 13.

ραπλήσιον πᾶν γένος ὀνείδη μᾶλλόν ἐστιν ἤπερ ἐγκώμια· καί — τί γὰρ δεῖ τἆλλα περὶ ληρούντων λέγειν; — ὡς, ὅταν ἀτυχήσωσι, φωρῶνται καταφεύγοντες ἐπὶ τοὺς τυχόντας καὶ τῶν ἐ[λ]αχίστων ἐλάττους αὐτοὺς εἶναι προσομολογοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν ὑπερήφανος καὶ ὑπερόπτης ἐστίν, ὁ δ' ὑπερό[π]της οὐ πάν[τ]ως καὶ ὑπε[ρ]ηφανεῖ καὶ ἅπα[ν]τα διὰ τὸ . . . . . χηρ[. . . ἔ]στιν ὅτε τα . . . . . . εἶνα[ι]· πέφυκε δ' οὐ

Col. XXI. . . . [τὸν μὲν σεμνὸ]ν ἐπαινο[ῦντες] ὡς ἀξίαν ἔχοντα μετά τινος αὐστηρίας, τὸν δὲ σεμνοκόπον καὶ τότε καὶ νῦν πάντως ψέγοντες ὡς ἐπιφάσκοντα τὸν εἰρημένον καὶ προσποιούμενον εἶναι τοιοῦτον ἐν τοῖς ὄχλοις καὶ διὰ τῶν λόγων (ὃν σεμνομυθεῖν ἔλεγον) καὶ [τῶ]ι σχήματι τοῦ προσώπου καὶ τῶν ὀμμάτων καὶ περιβολῆι καὶ

24. .απλη..ον ap. -ρ, σι l. — 25. σ l. — 29. γ in φεύγοντες O. — 34. initio .υ N αυ O. — 36. . . . . . ηρ. . . . στινοτετα N . . . . . χηρ. . . . στινοτετα l. — post litteram ρ vestigia litterae α vel λ in pap. legisse mihi videor. — XXI, 1. cf. adn. p 3. — suppl S. ω l. — 2. ι l. σεμνόκομπον prop. Cb. coll. Athen. p. 447 c. — 9. μυ.σιν N θ l. σεμνομυθεύειν S. χ in σχήματι O. —

κινήσει καὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον ἐνεργείαις. > Καὶ βρενθύεσθαι δὲ καὶ βρενθυόμενον ὠνόμαζον καὶ ἔτι νῦν ὀνομάζουσιν (εἴτ' ἀπὸ τοῦ παραδεδομένου θυμιάματος ἢ μύρου τῶν [θ]εῶν βρένθυος, ὡς καθ' ἡμᾶς καὶ μίνθωνος ἀπὸ τῆς μίνθης, εἴτ' ἀφ' ὁτουδήποτε) τὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης διαθέσεως κατεμβλέποντα πᾶσιν καὶ παρεμβλέποντα καὶ τῆι κεφαλῆι κατασείοντα καὶ κατασμικρίζοντα τοὺς ἀπαντῶντας ἢ τοὺς ὧν ἄν τις μνημονεύσηι, κἂν ὦσι τῶν μεγάλων εἶναι δοκούντων, μετὰ διασυρμοῦ καὶ μόλις που βραχείας ἀποκρίσεως ὑπεροχὴν ἰδίαν ἐμφαινούσης, ἄλλου δ' οὐδενὸς ἀριθμὸν ἐμποιούση[ς]· οἷον ὁ Ἀριστοφάνης· „ὅ[τ]ι βρενθύ-

18. θεῶν edd. Λυδῶν Fritzsche ad Lucian. III, 1 p. 222 coll. Poll. VI, 104. — 19. μίνθωνας S. — 21. σ in fine versus l. — 25. ζμικρ. ap. l. — 31. εν N εαι O εμ l. — 33. αρ. . . . ν ap. αρισ. . ν dis. 1 αρ. . μον l. εμποιουσιν N εμνοιουσι. O σινε.οι dis. 1 ση- l. — 34. νησ. . . β N νησιουβ O νησρ . ιβ l. ὅτι S.

16 sq. cf. Eustathius ad Iliad. VIII, 14 τὸ βρένθος ἐπὶ ὑπερηφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐξ οὗ τὸ βρένθειον, μύρον τι ἐκεῖνο περιαδόμενον. cf. etiam Berlin. Klassikertexte V, 2 Sappho 2, 19 βρενθείῳ β[ασιληί]ωι. — 34. Arist. nub. 362.

ει τ']ἐν [τ]αῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφ]θαλμῶ παραβάλλεις" ἐκωμώι]δει. [Ὁ] δ' εἴρων ὡς ἐπὶ τὸ πλ]εῖστον ἀλαζόνος εἶδος...

Col. XXII. ...δ]ιανοεῖ ..ρσ...... ου, ἀλ]λὰ καὶ τἀναν[τί]α μᾶλλον, ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγε[ι, τ]απεινοῦν δὲ καὶ ψέγειν ἑαυτ[ό]ν τε καὶ τοὺς οἷός ἐστιν εἰωθ[έ]ναι πρὸς ὁνδήποτε χρόνον μετὰ παρεμφάσεως ὧν βούλεται· συνεπινοεῖται δ' αὐτῶι κα[ὶ] δειν[ό]της ἐν τῶι [πλ]άσμα[τι] καὶ πιθανότης, ἔσ[τι]ν δὲ τ[οι]οῦτος οἷος τὰ πολ[λὰ] μωκᾶ[σ]θαι καὶ μορφάζειν καὶ μειδ[ι]ᾶν καὶ ὑπανίστασ[θ]αί τισιν ἐπιστᾶσιν ἄφνωι μ[ε]τ' ἀναπ[η]δήσεως καὶ ἀποκαλύψεω[ς]· καὶ μέχρι πολλ[οῦ συ]νὼν ἐ[ν]ίοις σιωπᾶν· κἂν ἐπαινῆι τις

XXII, 1. supra v. 1 pauca litterarum vestigia l. ....*ιανοει* ap. l. *ρς* l. *ἃ νοεῖ* S. *ὁ δ' εἴρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλάζονος εἶδος οὐχ ἃ νοεῖ λέγοντος ἀλλὰ κτλ.* H. at inter singulas columnas complures versus desunt. v. adn. p. 3. — 3. *α* l. — 4. *πεινουν* O. *τ* l. — 5. *αι* l. — 6. *ε* l. — 7. *ετ* l. — 8. *ν*, *ι* l. — 9. *τωι....μα..* ap. *τωι..ασματ.* legisse mihi videor. *ἐν τῶι σχήματι* S. H. *ψέγματι* U. — 11. *α* l. — 12. *κ* l. *μει.* N *μειδ* O l. — 13. *α.κ* N *ανκ* O *ν* l. — 16. *ο*, *υ* l. — 17. *ι* adscr. et *ι* l. *επ* v. 17 et *τι* v. 18 leguntur in marg. dis. 1. —

37. cf. Arist. Ethic. Nic. p. 1108 a 19 sq. et 1127 a 13 sq. Divis. Aristot. ed. Mutschmann p. 58. — XXII, 3. *ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγει* cf. Theophr. I, 4 *καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα.*

αὐτὸν ἢ κελεύη[ι] τι λέγει[ν] ἢ μνημονευθήσεσθαι φῶσι[ν] αὐτόν, ἐπιφωνεῖν· „ἐγὼ γὰρ οἶδα τί πλ[ήν γε] τούτου ὅτι [οὐ]δὲν οἶδα;" καὶ „τίς γὰρ [ἡ]μῶν λ[ό]γος;" καὶ „εἰ δή τις ἡμ[ῶ]ν ἔστα[ι μ]νεία"· καὶ πολὺς [εἶ]ναι τ[ῶι]· „μακάριοι τ[ῆ]ς φύσεως οἵ μ[έν] τινες ἢ τῆς δυνάμεως ἢ τ[ῆς] τύχης"· καὶ μὴ ψιλῶς ὀνομάζειν, ἀλλὰ „Φαῖδρος ὁ καλός" καὶ „Λυσίας ὁ σοφός" καὶ ῥήματ' ἀ[μ]φίβολα τιθέναι, χρ[ηστόν], ἡδύν, ἀφελῆ, γενναῖον, ἀν[δρεῖ]ον· καὶ παρεπιδείκνυσθ[αι] μὲν ὡς σοφά, προσάπτειν [δ' ἑτέροι]ς, ὡς Ἀσπασίαι καὶ [Ἰσχο-

18. ΚΕΛΣΓΥΕΙ N *ε* l. — 19. [*ν* l. — 21. *π.....τ* N *λ* O *παρὲξ* S. *πλέον* C. *πλήν* Cb. v. infra ad locum. — 24. *.ησια* N *.νσια* O .ΝΕΙΑ l. *μνεία* S. *πολυε..ναι* N *πολυ...ναι* l. *πολὺν εἶναι* edd. — 25. / \ΚΑΡΙ....Cϥ..CωCOI N -Α.ΛΚΑΡΙCΙ...... ωCOΛ O ΜΑΚΑΡΙΟΙ٦..Φ`◡◡ωCOI^. l. *τῶι* | *μακαρίζειν, τῆς φύσεως οἷοί τινες* S. — 28. *σ* in *καλός* l. — 30. [*μ*] l. — 30. suppl. C. *χρυσοῦν* Cb. — 31. suppl. S. — 32. suppl. Cb. — 34. ......*ως* N *-σως* l. *δ' ἄλλοις τισίν* S. *δ' ἄλλοις* U *δὲ ἑτέροις* H. *ι* adscr. in *Ἀσπασίαι* l. — *'Ισχομάχωι* Cobet, orat. de arte interpretandi etc. Lugduni 1847. —

20. cf. Diog. L. II, 32 *καὶ εἰδέναι μὲν μηδέν πλὴν αὐτὸ τοῦτο* Cic. acad. I, 16 Plat. apol. p. 21 D. — 30. S. confert: Plat. Phaedr. 266 E: *τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον*; Gorg. 491 E: *ὡς ἡδὺς εἶ* 473 D: *ὦ γενναῖε Πῶλε* 494 D: *ἀνδρεῖος γὰρ εἶ.* vocis *ἀφελὴς* nullum exemplum ex Platone suppetit. — 34. cf. Phil. *π. οἰκον.* ed. Jensen col. V, 14 sq., quae pertinent ad Xen. oec. VII sq.

μ]άχωι Σωκράτη[ς]· καὶ πρὸ[ς το]ὺς ἐκ τῶν ἀρχαιρεσι[ῶν ἀπολυομένους· „ἐδοκιμ[άσθης

Col. XXIII. ... θεων ....

μοι· πάντα γὰρ δεινὸς σὺ κατεργάσασθαι“· κἂν συνέλθῃ, τὸν καταπληττόμενον ἐμφαίνειν τό τε εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν λόγον καὶ πρὸς τοὺς συνκαθημένους θαυμάζοντα, καὶ προ[σ]καλούμενος εἰ[ς] κοινολογί[α]ν [φ]οβεῖσθαι καὶ τἀλάχιστα φάσκειν ἄπορα καταφαίνεσθ᾽ ἑαυτῶι καὶ διαγελάσαντος „ὀρθῶς μου καταφρονεῖς τηλικ[ο]ῦτος ὤν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐμαυτοῦ“· καὶ „νέος ὤφελον εἶναι καὶ μὴ γέ[ρω]ν, ἵν᾽ ἐμαυτὸν ὑπέταξά σοι“· κἄν, τῶν συνπαρόντω[ν ὁτο]υδήποτ᾽ εἰ[πό]ντος ἐκδήλως, ἐκεῖνος εἴπῃ

35. α l. — 36. ϱϱχαι..ει- N αρχαιρεσ- O -σι- l. — 36, 37. suppl. S. pergit U.: ἂν εἰ σὲ ᾑρήσαντο Cb.: εἰ σὲ εἵλοντο. — XXIII, 1. cf. adn. p. 3. — θεων N praeterea pauca litterarum vestigia l. — 2. μοι N μ..ιαντα O μ..παντα l. συι.α N συκα O συκα l. σὺ εἶ ἀπεργάσασθαι S. U. σύγ᾽ ἀπ. H. — 3. initio π N τ O l. αὐ|τόν edd. — 9. βε.σ N l. ι O. — 11. ΚΑΙΚΑΔΙΑ pap. — 9—22. litterae ν, σκ, υτο, ϱσμ, υτο, ϱυτο, αιμ, ταξ, ω, ηλ, να, ε, η, δυ exstant in frgm. dis. 1. — 14. .εος N ν O. — 15. γε....ν N γε..υιν O ν l. γέρων, ἵν Cobet. l. l. — 17. υ l. τῶν συνπαρόντων του ὁτιδήποτ᾽ edd. ποτε.... N ποτετ..ν O ποτευ.ν l. suppl. S. —

τοιοῦτον „δ[ι]ὰ τί λέγεις“, ἐπιφωνεῖν τὰ[ς χ]ε[ῖ]ρας ἀνατείνας „ὡς τ]αχὺ συνῆκας, ἀλλ᾽ ἀφυὴς ἐγὼ καὶ βραδὺς καὶ δυσαίσθητος“· καὶ προσέχειν μὲν διαλεγομένωι καὶ ἐνχάσκειν, εἶθ᾽ ὑποκιναιδεῖν καὶ διανεύειν ἄλλοις, ποτὲ δ᾽ ἀνακαγχάζειν· οἷος δὲ καὶ πρὸς οὓς ἔτυχεν ὁμιλῶν· „διασαφεῖτέ μοι τὰς ἐμὰς ἀγραμματίας καὶ τὰς ἄλλας] ἀστοχίας ὑμεῖς, ὦ φίλοι, καὶ μὴ] περιορᾶτ᾽ ἀσχημονοῦντα“] καὶ „οὐ διηγ[ήσεσθέ] μοι τὰς τοῦ] δεῖνος εὐημερίας, ἵνα χαίρω], κἂν ἄρα δυνατὸς ὦι, μιμῶμαι;“ καὶ τί δε[ῖ τ]ὰ πλείω λέγειν; ἄπ]αν[τα γ]ὰρ τ[ὰ] Σωκρατικὰ μνημονεύμα[τ]α [συλ]λέ[γ]ων

19. ο l. ι in ἐπι l. — 21. αλλὸαφ..ς N υη l. — 22. βραχυς N at χ a viris doctis in dis. falso illatum ex frgm. in marg. design. v. ad v. 9 sq. δ l. βραδύς iam S. scripsit. — 24. ε.συ N θ O ι l. — 25. prius δ l. — 26. αλλ..ς N οι O κακκαζειν ap. χ pro κ l. — 27. αι in fr. l. — 28—37. horum versuum pars magna legitur in frgm. a Neap. designato, nunc magnam partem deleto. — 28. μιλεων N μιλ... O ε per errorem a Lentario scriptum, qui legerat μιλς et in fr. in marg. des. ον — ὁμιλεῖν S. U. ὁμιλέων H. — 30. α.τοχια N σ l. — 31. περιορᾶτε edd., sed ε a Lentario falso illatum v. s. v. 28 μή S. — 32. διηγήσεσθε C. — 33. συ.τειιας N -λειτας O συη fr. dis. 1 ευη et μεριας in pap. l. χαι ap. l. χαίρω C. -καὶ | ἐγὼ edd. — 34. καν N litterae κ vestigia l. ἐάν edd. ως N ὦ l. — 35. κοιτιδερ.α N. — 36. ..αντ.σαιτ.σωκρατηκα N ..αυ..σαρτ fr dis. 1 ..ανι.γα...σωκρατικα l. — 37. -λε.ων N με.ων O et dis. -ωι l. —

Col. XXIV. > ....[ὅμοιοι] δ' εὐτε[λιστὴς ἢ ἐξευτελιστὴς καὶ οὐδενωτὴς ἢ ἐξουδενωτὴς κα[ὶ] ἐπὶ ταὐτὸ φέρονται, διαφέρ[ο]ν̣τες ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει [δι]αβολῆς τοῦ πλησίον· ὁ μὲν γὰρ ἐξευτελιστὴς ἀπόν̣[τ]ω̣ν τινὰ φαυλότερον δὴ δοκεῖν παρίστησιν, ὁ δ' ἐξουδενω̣τὴς ἴσον τῶι μηδενί· λ[οι]πὸν ἔστιν μὲν ὅτε τοιοῦτοί τινές εἰσιν ὑπεροχὴν ἐμφαίνοντες ἰδίαν ἢ τῶν οὓς ἀποσεμ̣νύνουσιν, ἔστιν δ' ὅτε κατατρέχοντες μόνον ἐνίω̣ν, ὥστε τοὺς προτέρους καὶ ὑπερηφάνους εἶναι· διὸ καὶ δῆ[λον] ὅτι φησὶ̣ν̣ ἐπακολουθε[ῖ]ν αὐτοῖς τὰ [δι'] ἐ̣κείνην ἄτοπα καὶ περιττότερόν τ[ι τῆι διαβλητικ[ῆ]ι καὶ βασκαν-

XXIV, 1. paragraphi vestigia l. *παρόμοιοι* edd. *δευτ* ap. *δευτε* l. suppl. C. — 4. *ει.ιτες* N *ρ* et *ν̣* l. — 5. *ει...α* N *διαβολῆς* edd. — 7. *ολ...ι* N *ολι..ι* O *ο..ω̣ν* l. *ἀπολείπων* S. *ἀπολέπων* H. — 8. *ν* in *δοκειν* suprascr. N. — 9. *ω̣* l. — 11. *τινεσειισιν* N *σινεε..ειν* O *τινεσ..σ.ν* l. — 13. *ο.ς* N *ν* O. — 15. *εν̣.σιν* N *ι* O *ω̣* l. — 17. *δη...ο̣τιφησ..επα* N *δ.......φησ....α* O *δ̣....ο̣..φησι̣ν̣σ̣.α* l. *φήσομεν* edd. — 18. *τα...κ* ap. *ε̣* l. *περὶ ἐκείνην* edd. — 20. *κ..κ* ap. *ι* l. —

18. *ἐκείνην* scil. *τὴν ὑπερηφανίαν* quod latet in v. 16. — 20. *φθόνος καὶ βασκανία* Divis. Aristot. ed. Mutschm. p. 52, 22. —

τικῆι καὶ φθονητ[ι]κῆι. Καὶ τὸν ὑπομνηματ[ισ]μὸν δὲ τοῦτον αὐτοῦ καταπαύσομεν, ἐπισυνάψομεν δ' αὐτῶι τὸν περὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ὧν δοκιμάζομεν ποι[εῖ]σθαι λόγον.

21. *φ...η..κηι* N *φ..νησ..ηι* O *φθονητ....* l. — 22. *ρ̣ν* N *μον* O l.

Index vocabulorum.

Asteriscus (*) lemmati praefixus significat non omnia testimonia allata esse. Cruce (†) notata sunt vocabula aliunde non cognita. Cr. = Croenert, Memoria Herculanensis.

ἀγαθός 12, 23
Ἀγησίλαος 15, 9
ἀγοράζειν 17, 27
ἀγραμματία 23, 29
ἀγρός 12, 9
ἀγών 14, 23
ἄδικος fr. 1; 15, 5
ἁδρός 13, 32
ἀέριος 6, 5
ἀηδία 8, 4; 14, 13
Ἀθηναῖοι 11, 31
αἰσχύνεσθαι 2, 3
αἰτεῖν 16, 36; αἰτεῖσθαι 10, 7
αἰτία 3
αἴτιός τινος 9, 29, 35
ἀκόλουθος ὁ 11, 22; ἀκολούθως 1, 2; 4, 21
ἀκούειν 9, 12; 14, 28
ἀλαζονεία 19, 5
ἀλαζονευόμενος 4, 27
ἀλαζών 21, 38
Ἀλέξανδρος 13, 15
ἀλλοιοῦσθαι . . . αὐτοῖς 7, 27
*ἄλλος: τῶν ἄλλων 8, 30; 24, 25
ἀλλότριος: τἀλλότρια τῶν ἀγαθῶν 12, 23; θύραν ἀλλοτρίαν 17, 7
ἄλογος 17, 19
ἄλυπος 8, 33
ἅμα c. dat. 20, 3; ἅμα μέν . . . ἅμα δέ 14, 9; ἅμα δ᾽ οὐδέ 5, 31
ἁμαρτάνειν 16, 14; 17, 23
ἁμαρτωλός 14, 4
ἀμφίβολος 22, 30
ἀναβάλλεσθαι 12, 20
ἀνάγκη 19, 30, 35
ἀνάγωγος 15, 21
ἀνακακχάζειν 23, 26; Cr. p. 90
ἀναλογίζεσθαι 20, 21
ἀναμάρτητος 19, 26
ἀναμιμνήσκειν 13, 4
ἀνάξιος 8, 10; 9, 10
ἀναπείθειν 18, 13
ἀναπήδησις 22, 14
ἀναπτερυγίζειν 12, 25
ἀνατείνειν 23, 20
ἀνα]φέρειν: τὴν αἰτίαν εἰς . . . 3
ἁνδάνειν: ἁνδάνῃ 9, 23
ἀνδρεῖος 22, 31
ἀνέδην 16, 26
ἄνεσις — ἐπίτασις 24, 4
ἀνέχεσθαι: ἀνάσχοιτ᾽ ἄν 5, 32
ἄνθρωπος 6, 17; 9, 2; 13, 23; 15, 37; 16, 10, 23; 20, 1, 2
ἀντικόπτειν 6, 2; 14, 30
ἀντιξενίζειν 17, 6
ἀτιπαράγειν 1, 30
ἀντιποιεῖσθαί τινος 18, 36
†ἀντισυναλείφειν 17, 5
ἀνυπέρβατος 8, 3
ἀξία 21, 1; 23, 5.
ἄξιος 4; 5, 4; 8, 35; ἀξίως 5, 7
ἀξιοῦν 2, 7
ἀπαντᾶν 13, 20; 14, 36; 21, 26

ἀπάντησις 8, 26
ἅπας 1, 6; 6, 13; 23, 36; τοῖς ἅπασιν 12, 30
ἄπειρος 18, 38
ἀπεοικ⟨ότ⟩ως 10, 27
ἀπέρχεσθαι 13, 7
ἀπέχειν τινός 5, 28
ἀποβαίνειν 3
ἀποδημεῖν 17, 26
ἀποκάλυψις 22, 15
ἀποκρίνεσθαι 17, 9
ἀπόκρισις 21, 30
ἀπολείπειν 13, 28; [14, 38]
ἀπολύειν 22, 36
ἀποπληξία 4, 24; 18, 34
ἀποριπτεῖν: ἀποριπτουμένους 8, 8
ἄπορος 23, 10
ἀποσαφεῖν 6, 34
ἀποσεμνύνειν 24, 13
ἀποσπᾶν 11, 27
ἀπο⟨σ⟩τέλλεσθαι 10, 28
ἀποτεύγματα 20, 17
ἀπότευξις 14, 21
ἀποτυγχάνειν 17, 36; 19, 22
ἀποφαίνειν 9, 11
ἀπρόσδεκτος συμβουλίας 19, 27
ἀπώλεια 12, 28
ἀριθμὸν ἐμποιεῖν τινος 21, 33
Ἀριστοφάνης, ὁ (Nub. 362) 21, 34
Ἀρίστων 10, 10; 16, 34
ἀρρωστεῖν 17, 10
ἀρχαῖος: τἀρχαῖον πρόσωπον 8, 1
ἀρχαιρεσία 22, 36
Ἀρχέλαος 13, 7
ἀρχή 1, 30; 5, 2; 12, 10; 17, 27
ἀρχιτέκτων 18, 25
ἄρχειν: ἄρξηται 1, 7
ἀσολοίκως 5, 5
Ἀσπασία 22, 34
ἀστοχία 23, 30
ἀσυνέργητος 14, 15; cf. oec. 24, 21
ἀσχημονεῖν 18, 37; 23, 31
ἅτε 12, 33
ἀτιμάζειν 10, 2; 15, 4, 34
ἀτοπία 19, 18
ἄτοπος 24, 19
ἀτυχεῖν 20, 28
ἀτυχία 12, 32
αὐθάδης 16, 29; 17, 19; 19, 3
αὐθέκαστος 17, 17; 18, 5; 19, 17
αὐξάνειν 11, 12
αὐστηρία 21, 2
ἀφαιρεῖν: ἀφελέσθαι 1, 5
ἀφελής 22, 31
ἄφνωι 22, 14; Cr. p. 42
ἀφ[ορ]μή 6, 11
ἀφραίνειν 19, 19
ἀφρονεῖν 5, 24
ἀφροσύνη 6, 15
ἀφυής 23, 21
ἄχθεσθαι 13, 5

βαρύς 13, 26
βασιλεία 12, 11
βασκαντική 24, 20
βέλτιον 5, 1
βίος 3; 6, 21; 21, 12
βλάπτειν: βεβλαμμένους 7, 32
βλασφημεῖν 7, 28
βλέπεται τοῖς ἅπασιν 12, 29
βοηθεῖσθαι 19, 25; Cr. p. 121
βούλεσθαι 3; 14, 21; 17, 34; 19, 10; 22, 7
βουλεύεσθαι 17, 33
βραβευτής 14, 31
βραδύς 23, 22
βραχύς 21, 30
βρενθύεσθαι 21, 13, 14, 34
βρένθυς 21, 18

γαμετή 2, 3
γανᾶν: γεγανωμένη χλανίς 12, 18
γαυριᾶν 15, 13
γενναῖος 22, 31
γένος 20, 24
γέρων 23, 15
γίνεται 5, 26; 16, 25; γίνηται 20, 13; γίνονται 9, 29; 12, 29; τὸ γινόμενον 9, 36; γέγονε 16, 8; γεγόνασιν 10, 35; γεγονέναι 16, 24; γενέσθαι 5, 23;

γενόμενος 18, 11; γενήσεσθαι 5, 10; γενησομένην 16, 5
γινώσκειν 18, 14; 20, 8, 22
γράφειν 10, 11; 11, 18; 17, 15; 18, 25
γυνή 2, 4

δάκνειν 12, 28
δεῖν 20, 26
δεῖνα, ὁ: τοῦ δεῖνος 23, 33
δεινός c. inf. 23, 2
δεινότης 22, 9
δεῖσθαί τινος 5, 21; 8, 33; 18, 26; 20, 11
δεξιῶς φέρειν 5, 6
δῆλον ὅτι 24, 17
Δημήτριος 13, 27
δῆμος, ὁ 7, 6
διαβλητική, ἡ 24, 20
δι]αβολή 24, 5
διαγελᾶν 23, 11
διαδιδόναι 14, 28
διάθεσις 2, 27; 5, 19; 21, 22
διαιρεῖν 15, 22
διακρίνεται 4, 22
διαλέγεσθαι 23, 23
διανεύειν 23, 25
διανοεῖν 22, 1
διάνοια 10, 33
διαπίπτειν 7, 24; 14, 18
διασαφεῖν 23, 28
διασυρμός 21, 29
διασώζειν 5, 2
διατινάσσειν 12, 21
διαφέρειν 15, 24, 38; 24, 4
διαφυλάττειν 8, 27
διδάσκειν 5, 32
διηγεῖσθαι 23, 32
δίκαιος 16, 5
δικαστήριον 14, 22
διό 13, 4; 14, 22; 24, 16; διόπερ 14, 34
διότι 6, 22; 13, 30
Διονύσιος 13, 18, 19; [11, 9]
δίς 11, 11
Δίων 11, 19
δοκεῖν 10, 2, 20; 13, 38; 17, 34; 21, 28; 24, 8; τὸ δοκοῦν 8, 11
δοκιμάζειν 22, 37; 24, 26
δόξ[α 2, 1
δοξάζειν 6, 5; 7, 4
δοῦλος 18, 27
δουλεύοντα σώματα, τά 2, 4
δύναμις 9, 13; 22, 26; τὰς δυνάμεις 10, 30
δύνασθαι 11, 28; 18, 10; 20, 8
δυνατός 5, 14; δυνατούς — ἐφέδρους 1, 4
δύο: τῶν δυεῖν ἢ θατέρου 16, 18; Cr. p. 198
δυσαίσθητος 23, 22
δυσανασχετεῖν 8, 9
δυσμένεια 6, 6
δυσπρόσδεκτος 9, 7
δυσχεραίνειν 8, 13
δυσχέρεια 13, 26
δυσχερής 19, 6
δυσχρηστεῖσθαι 19, 13
δυσωπεῖσθαι 18, 4

ἐγκώμιον 20, 25
ἔθνος 12, 11
εἰδέναι 6, 8; 17, 30; 22, 21, 22
*εἴ ποτε 10, 35
εἶδος [12, 7]; 21, 38; 23, 5
εἰκαῖος 17, 18
εἰκαιότης 16, 33; 19, 7
*εἶναι 7, 3; ἔστιν ὅτε 20, 36; 24, 10, 13
εἴρων 21, 37
εἷς: ἓν καὶ ταὐτόν 15, 24
εἰσιέναι 14, 26
εἶτα 14, 15; 23, 24
εἴτε … εἴτε 21, 16, 20
εἰωθέναι 12, 13; 22, 5
ἕκαστος 12, 6
ἐκδήλως 23, 18
ἐκεῖνος 9, 35; 16, 13, 37; 23, 18
ἐκπνευματούμενον 15, 31
ἑκούσιος fr. 1
ἐκτείνειν 14, 31
ἐκτὸς εἶναι τοῦ πάθους 8, 19

ἐλαττοῦσθαι 14, 23
ἐλάττων 15, 11; τῶν ἐλαχίστων ἐλάττους 20, 30
ἐλάττωσις 10, 6
ἐλευθερία 2, 7
ἐλεύθερος 2, 6, 31; 9, 27
Ἑλλήσποντος 16, 20
Ἐμπεδοκλῆς 10, 22
ἐμπειρία 18, 27; 19, 33
ἐμποιεῖν 21, 33
ἐμφαίνειν 21, 31; 23, 4; 24, 12 ἐμφαίνεται 13, 31
ἐμφανίζειν 10, 6
ἐναντίος: ἐξ ἐναντίας ἵστασθαί τινι 13, 13; τοὐναντίον 8, 7; τἀναντία 22, 2; ἐναντίως 13, 25
ἐνέργειαι, αἱ κατὰ τὸν βίον 21, 13
ἐνιαυσίᾳ περιβολῇ χλαμύδος 15, 18
ἔνιοι 9, 15; 10, 23; 22, 16; 24, 15; ἐνίους ἔνια 6, 5
ἐνίοτε 6, 4; 9, 28; 16, 16; 20, 9
ἐνκυρεῖν 19, 36
ἐννοεῖν 12, 30; 13, 30; 16, 15
ἐνοχλεῖν 12, 19
ἔντευξις 10, 4
ἐνχάσκειν 23, 24
ἐξαίρειν 11, 31; 12, 8, 27
ἐξαλλάττειν: ἐξηλλαγμένον φαίνεσθαι 9, 5
ἐξεῖναι: ἐξῇ 2, 28
ἐξελέγχειν 16, 14
ἐξέρχεσθαι 17, 10
†ἐξευτελιστής 9, 2; 24, 1, 6
ἐξιδιάζεσθαι 14, 14
ἐξιέναι 14, 34
†ἐξουδενωτής 24, 2, 9
ἐξουσία 5, 9
ἔξωθεν 1, 33; ἐν τοῖς ἔξ. 8, 29
ἐοικέναι 16, 29; ἐοίκασιν 7, 27
ἐπαινεῖν 22, 3; ἐπαινῇ 22, 17; ἐπαινοῦντες 21, 1
ἐπακολουθεῖν 24, 17
ἐπαναφέρειν: ἐπανοίσεις 13, 22
ἐπανόρθωσις, ἡ ἐν πάθεσιν 5, 22
ἐπερωτᾶν 15, 13; ἐπερωτῶντος 14, 35; ἐπερωτήσαντος 17, 8
ἐπευφραίνεσθαι 13, 38
ἐπιθυμεῖν: ἐπιτεθυμηκέναι 18, 2
ἐπιλαμβάνεσθαι: ἐπιλάβηταί τινος 5, 8
ἐπιλέγειν: ἐπειπεῖν 16, 28; [9, 32]
ἐπιμειξία 6, 18
ἐπιν[οεῖν 11, 34; ἐπινοήσας 18, 18
ἐπιραπίζειν: ἐπεράπιζον 10, 25; Cr. p. 78
ἐπισκέπτεσθαι 17, 11, 13
ἐπισπᾶν: ἐπισπασαμένους δυσχέρειαν 13, 27
ἐπίστασθαι: τῶν μάλιστ᾽ ἐπισταμένων 18, 16; ἠπίστασο 15, 10
ἐπιστολή 10, 12; 17, 15
ἐπιστρέφοντας ἐπί τι 8, 14
ἐπισυνάψομεν δ᾽ αὐτῷ 24, 24
ἐπίτασις … ἄνεσις 24, 5
ἐπιτευκτικός τινος 14, 5
ἐπιτήδειος καταφρονεῖσθαι 4, 25
ἐπιτρέπειν 19, 2
ἐπιφάσκειν: ἐπιφάσκοντα τὸν εἰρημένον 21, 5
ἐπιφωνεῖν 11, 10; 22, 20; 23, 19
ἐπιχαίρειν 13, 6; ἐπιχαίρεσθαι μετὰ καταγέλωτος 19, 23
ἐπιχαιρεκακία 12, 31
ἐπιχειρεῖν 18, 29
ἔργον 5, 12; διὰ τῶν ἔργων 6, 32; διὰ λόγων ἢ ἔργων 13, 24
ἐρημία: γενόμενος ἐν ἐρ. 18, 11
ἕτερος 14, 8; 15, 6, 32; 17, 23; θατέρου 16, 19
εὐγενής: τῶν εὐγ. νομίζομαι 15, 17
εὐγνωμοσύνη 16, 13
εὐεξία — οἴδησις σώματος 15, 26
εὐημερία (?) 23, 33
εὐθέως 7, 33
εὐκληρία 13, 36; plur. 11, 25
εὐλόγως 12, 34; 16, 12
εὐπροσήγορος: τὸ εὐπ. διαφυλάττειν 8, 27
εὑρίσκειν: εὑρίσκοι 16, 11; εὑρήσει 15, 19

εὐτελιστὴς ἢ ἐξευτ. 24, 1
εὐτυχία 7, 26
εὐχαριστεῖν 9, 16; 10, 5
εὐχερές ἐστι 9, 33
ἐφαρμόσαι 7, 1
ἐφέδρους ἔχει πολλούς 1, 3
ἐφιστάνειν: ὅταν ἐπὶ τὰς εὐκληρίας ἐφιστάνῃ 11, 25
ἐφίστασθαι: ἐπιστᾶσιν 22, 14
ἔχειν 6, 28; 18, 21; ἀξίαν 21, 2; ἐμπειρίας 19, 34; ἐφέδρους 1, 3; τὴν κακίαν 19, 16; πρόνοιαν 9, 24; φίλους 10, 9; χρείαν 20, 2; se habere 5, 8; 17, 12; ἔχεσθαί τινος 16, 18
ἐχθρός 12, 36

ζευγνύειν τὸν Ἑλλήσποντον 16, 19
Ζεύς: νὴ Δία 15, 5
ζῆν: βέλτιον 5, 1; ἐν ἐρημίαι 18, 10
ζητεῖν: θεραπεύεσθαι 9, 24
ζῶια 15, 33

ἦ που 11, 22
ἡδύς 22, 31
Ἠλεῖος. v. Ἱππίας
ἡμεῖς 10, 18
ἡμέρα 11, 11
ἥμισυ 13, 21
Ἡράκλειτος 10, 21
ἡττᾶσθαι: ἡττημένος 14, 34

θάλαττα 16, 21
θαυμάζειν: τεθαυμακώς 5, 26; θαυμάζοντα 23, 7
θαυμαστής: ἑαυτοῦ 9, 3
θέλειν 9, 31; 14, 14
θεός 1, 16; θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἑαυτοὺς γεγονέναι δοκεῖν 16, 23; μύρου τῶν θεῶν βρένθυος 21, 18
θεραπεύειν fr. 1; 9, 22; μὴ θεραπεύεσθαι ζητεῖν 9, 23
θερμός 16, 35
θεωρεῖν: θεωρῶ 6, 3; τοῖς θεωροῦσιν 14, 30
θρόνος 13, 16
θυμίαμα 21, 17
θύρα 11, 21; 17, 7

ἰατρεύειν 18, 28
ἰδιογνωμονεῖν 17, 21
ἴδιος 10, 13; 18, 28; 19, 7, 33; 21, 31; 24, 12
ἱκανός 16, 27
ἵνα c. ind. aor. 23, 15
Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος 18, 19; Ἱππ]ία[ς 20, 23
ἵππος 15, 36
ἴσος 13, 10; τῶι μηδενί 24, 9; ἴσον εἶναι πρός τινα 8, 30
ἵστασθαι 13, 13
ἱστορεῖν 18, 20
ἰσχνότης 11, 29
Ἰσχόμαχος 22, 34

καθαιρεῖν 14, 33; 19, 15
καθάπερ 10, 26; 11, 18; 12, 16; 13, 13
καθιέναι 16, 20
καθίζειν 13, 16
καθίστασθαι 15, 9
καθό 7, 3
καθόλου 6, 33
καθυβρίζειν 7, 30
†καθυπερηφανεῖν 4, 23
†καθυπερηφανία 16, 4
κακία 19, 16; 24, 25
κακισμός 6, 14
κακός: τὸ . . . κακόν 8, 7
κακοδαιμονεῖν 19, 30
καλεῖν 17, 3; 18, 4
καλός 22, 28
καρποῦσθαι 19, 36
*κατὰ λόγον 14, 18; καθ' ἡμᾶς 21, 19
καταγελᾶν 18, 37
καταγέλως 19, 23; καταγέλωτα παρέχει 3
καταζμικρίζειν 21, 25; Cr. p. 95

καταμανθάνειν 12, 26
καταξιοῦν 9, 17
καταπαύειν 14, 33; 24, 23
καταπλήττεσθαι 23, 4
κατασείειν 21, 24
κατασκευάζειν 18, 23
καταστερεῖν 7, 31
κατατρέχοντες ἐνίων 24, 14
καταφεύγειν 20, 28
καταφρονεῖν 3; 5, 29; 15, 27; 23, 12
καταφρονεῖσθαι 4, 26
καταφρόνησις 1, 18; 4; 6, 12
καταφρονητικός 6, 29
κατεμβλέπειν 21, 22
κατεργάζεσθαι 23, 2
κατέχειν 20, 10
κατορθοῦν 17, 22; 18, 32
κατόρθωμα 20, 19
κατοχή 20, 17
καυχᾶσθαι 20, 23
καύχησις 15, 21
κεκτῆσθαι 2, 26; 15, 15
κελεύειν 11, 10; 22, 18
κερμάτιον 15, 15
κεφαλαιοῦν 10, 29
κεφαλή 21, 24
κῆρυξ 14, 27
κίνησις 21, 12
κοιλώματα, τά 7, 26
κοινολογία 23, 8
κοινώνημα 19, 11
κοινῶς 7, 31; ἡ κοινῶς σύνεσις 19, 31
κόπτειν 17, 7
κοσμεῖν 15, 39
κουφίζειν 10, 12; 11, 2, 28; 14, 19
κουφότης 15, 30
κρεωδαίτης 15, 10
κρίσις 17, 23
κτῆσις 12, 10; 15, 32
κύων 15, 36
κωμωιδεῖν 21, 36
κωμωιδογράφος 10, 24
κωφότερον 12, 19
λαβὴν παραδιδόναι 1, 5
λαμβάνειν fr. 1; 11, 4
λαμπρός 14, 37
λέγειν 4, 25; 6, 9 [27]; 11, 23; 14, 29; 15, 11; 16, 22, 29; 17, 12, 30, 34; 18, 6, 22, 38; 19, 27; 20, 4, 27; 21, 5, 9, 21; 22, 18; 23, 17, 35
ληρεῖν 19, 31; 20, 27
λογίζεσθαι 14, 36; 15, 33
λόγος 23, 6; ἡμῶν 22, 22; λόγον ποιεῖσθαι 24, 27; κατὰ λόγον 14, 18; διὰ τῶν λόγων 14, 20; διὰ λόγων 13, 24; 21, 8; μετὰ λόγου 8, 24
λοιδορεῖν 14, 2
λοιδορία 1, 28; 19, 36
λοιπόν 24, 10; τῶν λοιπῶν 9, 9
λυπεῖν fr. 1; 12, 23
λυπηρός 12, 33
Λύσανδρος 15, 8
Λυσίας 22, 29

μαθήματα 18, 35
μαίνεσθαι 19, 14
μακάριος: τῆς φύσεως 22, 25
Μακεδών 13, 17; Μακεδόνες 13, 28
μακρός: διὰ μακρῶν 11, 12
μάκ⟨τ⟩ρα 16, 35
μανθάνειν 18, 15
μανία 16, 17
μαργιτομανής 20, 4
μαρτυρεῖν: μεμαρτύρηκεν 5, 35
μεγαλαυχεῖσθαι 11, 32
μεγαλοψυχία 13, 36; 15, 22
μεγαλόψυχος 15, 27
Μεγαρεύς: Πτοιόδωρος 11, 20
μέγας 13, 9; οἱ μεγάλοι 21, 28; μέγα φρονεῖν 5, 3; νομίζειν 9, 18; τὸ μεῖζον 11, 27; μείζονος 9, 21; μειζόνων 16, 4
μεθίστασθαι 13, 29
μέθοδος 20, 13
μειγνύναι: μέμεικται 19, 18
μειδιᾶν 22, 12
μεικτός 16, 30
μέλλειν 17, 30, 35

μέμφεσθαι 17, 31
μέρος 8, 20; 11, 4; 20, 14
μεταβάλλειν 7, 21
μετάδοσις 9, 9
μετάθεσις 5, 20
μεταμεμελῆσθαι πολλῶν 19, 34
μεταπίπτειν 12, 32
μεταρίπτειν 10, 32; Cr. p. 78
μετέχειν 16, 32; 17, 24
μετεωρίζειν 10, 31; 15, 6
μετιέναι 17, 28
μέτριος 16, 12
μέχρι πολλοῦ 22, 16; μέχρι τοῦ σοφοῦ 5, 33; μέχρι ἂν c. coni. 11, 34; 17, 9
μηδείς: τῷ μηδενί 24, 9; μηθέν 17, 4
μήκιστον 5, 28
Μητρόδωρος 7, 11
μικροπρεπής 13, 31
μικρός 5, 11; 14, 28, 33
μιμεῖσθαι 23, 34
μιμνήσκειν 14, 1
μίνθη 21, 20
† μίνθων 21, 19
μνεία 22, 24
μνημονεύειν 11, 13; 21, 27; 22, 19
μνημονεύματα: Σωκρατικά 23, 37
μόλις που 21, 30
μόνος: τῶν μόνων 14, 4; οὐ μόνον — ἀ. κ. 8, 5; 10, 15
μορφάζειν 22, 12
μύρον 21, 18
μωκᾶσθαι 22, 11
μωρία 16, 16

ναυαγεῖν 18, 33
νέος 23, 14
νὴ Δία 15, 5
νομίζειν 19, 29; μέγα 9, 13; νομίζεσθαί τινος numerari inter 15, 16
νομικός 18, 27
νόσημα 16, 16
νῦν: τότε καὶ ν. 21, 4; καὶ ἔτι νῦν 21, 15

ξενίζειν 17, 6
Ξέρξης 16, 18

ὄγκος: τῆς τύχης 13, 14; τῆς ψυχῆς 15, 29
ὁδός 21, 35
ὅθεν 8, 5; 13, 36
οἴδησις 15, 26
οἴεσθαι 19, 20, 32; 20, 7
οἴησις 14, 9; 16, 30; 17, 20; 19, 3
οἰκεῖος 15, 7
οἰκέτης 9, 25
οἰκία 9, 8; 18, 23
οἰμώζειν 13, 19
οἷος c. inf. 17, 25; 18, 35; 22, 5; 23, 27; τοιοῦτος — οἷος c. inf. 16, 34; 18, 19; 22, 11; οἷον 12, 25; 15, 35; 20, 9; 21, 33
ὅλος 8, 20; ὅλως δέ 3
ὁμιλεῖν 13, 24; 23, 27
ὁμιλητικός 1, 34
ὁμιλία 9, 8; 13, 12
ὄμματα 21, 11
ὅμοιος 15, 37; 16, 10; 19, 10
ὁμοιότης 6, 3
ὁμολογεῖν 12, 36
ὅμως 10, 26
ὄνειδος 20, 24
ὄνομα 17, 1; 18, 4
ὀνομάζειν 21, 15; 22, 27
ὅπου 6, 30
ὁρᾶν 11, 11; 18, 16
ὀργή 19, 8
ὅς: τῶν, οὕς 24, 12; τούς, ὧν 21, 26; ὁνδήποτε 1, 8; 22, 6
ὀσμή 20, 16
ὅσος 12, 28; 15, 25; 16, 25; 17, 36
ὁστισδήποτε 19, 11; 21, 20; 23, 17
ὅταν c. coni. 8, 8; 11, 24; 12, 24, 32; 13, 10
ὅτε μὲν . . . τότε δέ 7, 21, 28
ὅτι δύναται quantum potest 11, 28
† οὐδενωτής 24, 2
οὔτε . . . τε 14, 7

οὗτος: τοῦτο μέν . . . τοῦτο δέ 12, 9
οὕτως . . . ὥσπερ 12, 24; . . . ὥστε c. inf. 14, 30
ὀφείλειν: ὤφελον 23, 14; ὀφειλόμενον fr. 1
ὀφθαλμία 12, 15
ὀφθαλμός 11, 5; 12, 17; 21, 35
ὄχλος 21, 7
ὄψις 6, 20

παγκάκιστος 5, 11
πάθος, 8, 20
παιδαγωγός 18, 7
παιδάριον 18, 6
παιδεύματα 20, 18
παῖς 17, 1, 3
παλαιός 10, 24
πάλι 13, 25
† παντειδήμων 18, 12; 20, 3
παντελῶς 2, 5
πάντως 21, 4
παραβάλλειν 21, 36
παράγουσιν 1, 30
παράδειγμα 11, 16
παραδιδόναι 21, 16; λαβήν 1, 5
παράδοξος 7, 20; 13, 35
παρακαλεῖν 14, 11; 17, 32
παρακεῖσθαι 13, 17
παρακολουθεῖν 19, 6
παραπλήσιος 13, 34; 20, 23; παραπλησίως 12, 21
παρασκευάζειν 3
παρατηρεῖν 14, 16
παρατιθέναι 13, 8
παρεμβλέπειν 21, 23
παρέμφασις 22, 7
παρεπιδείκνυσθαι 22, 32
παριέναι 12, 20
παριστάναι 24, 8
παρυπομιμνήσκειν 14, 2; med. 12, 12
πᾶς fr. 1; 6, 21, 30; 13, 6, 33; 21, 23; 23, 2
πάσχειν 10, 13
παύεσθαι 11, 35; τινός 18, 34

πέδας καθιέναι 16, 21
πείθειν 9, 34; 10, 26, 28; πειθόμενος 17, 21; πεπεισμένον 13, 32; πεισθῆναι 5, 30
π[εν]έστερος 12, 5
περιβολή 15, 19; 21, 11
περιεῖναι: περίεστιν 20, 18
περιιστάναι 16, 17
Περικλῆς 11, 30
περιμ]ένειν 11, 21
περιορᾶν 16, 11; 23, 31
περιποιεῖσθαι 19, 32
περίστασις 14, 40
περιτίθεσθαι 8, 2
περιττότερόν τι 24, 19
πιθανότης 22, 10
πλάσμα 22, 9
Πλάτων 18, 20
πλήν γε τούτου 22, 21
πλησίος: τοῦ πλησίον 24, 6
πλοῖον 18, 24
ποιεῖν 4, 29; 5, 7; 11, 24; 15, 12, 14; 16, 8, 22; 17, 30; 18, 17, 22; 20, 8; ποιεῖσθαι λόγον 24, 26; χρείαν 9, 21;
ποιητής 10, 23
ποιητική 20, 14;
πολιαί 18, 10
πόλις 12, 11; 16, 9
πολλάκις 15, 12
πολυμαθής 20, 6, 15
*πολύς: 22, 24; μέχρι πολλοῦ 22, 16; τὰ πολλά adv. 22, 11; τῶν πολλῶν 12, 35; τὰ πλείω 23, 35; πλείονα 15, 15; πλειόνων 14, 6; 16, 3; πλείστην 6, 35; ἐν τοῖς πλείστοις 19, 22; ὡς ἐπὶ τὸ πλ. 21, 37
ποταπός 14, 26, 35
πράγματα, τά 5, 34
πρᾶξις 14, 3, 14
πράττειν 17, 35
πρᾶ]ως 13, 23
πρίασθαι 17, 1
προανακρίνειν 16, 36
προλέγειν 10, 18

πρόνοιαν ἔχειν 9, 24
πρὸς ὁνδήποτε χρόνον 22, 6; τὰ μὴ πρὸς ἡμᾶς 15, 4
προσαγγέλλειν 9, 30
προσαγορεύειν 20, 6
προσανάπτειν 8, 5
προσανατίθεσθαί τινι 17, 26; 18, 8
προσάπτειν 22, 33
προσγράφειν 17, 16
προσδέχεσθαι 9, 19
προσδοχή 6, 16
προσεπερωτᾶν 17, 14
† προσεπιρητορεύειν αὐταῖς πρὸς τὸ μεῖζον 11,26; Cr. p. 78
προσερωτᾶν 17, 2, 29
προσέχειν 23, 23
προσήκει 6, 22; 15, 3
προσκαλεῖν 23, 8
προσομολογεῖν 20, 31
προσποιεῖσθαι 21, 6
προσφέρεσθαί τινι 19, 9
προσφύεσθαι: προσφύς 12, 27
προσχρᾶσθαι 17, 24
πρόσωπον 8, 1; 21, 10
πρότερος: τοὺς προτέρους 24,15; πρότερον 13, 3
πταῖσμα 12, 35
Πτοιόδωρος 11, 19
Πυθαγόρας 10, 21
πυνθάνεσθαι 14, 26
πῦρ 13, 17
Πύῤῥος 13, 29
πώγων 18, 9
πωλεῖν 17, 27

ῥάβδος 14, 32
ῥῆμα 13, 26; 22, 29
ῥιγοῦν 13, 16
ῥώννυμι: ἐῤῥῶσθαι 17, 16

† σεμνοκόπος 21, 3
σεμνομυθεῖν 21, 8
σεμνός 8, 12; 21, 1
σεμνότης 6, 19
Σερίφιος 14, 24, 35
σιωπᾶν 22, 17
σκορακίζειν 9, 31
σοφός 5, 23, 34; 6, 2, 35; 7, 2; 19, 26; 22, 29, 33
σπάνιος 8, 22
στρατηγεῖν 15, 17
συγγνώμην αἰτεῖσθαι 10, 7
συμβαίνειν 16, 37; 20, 20
συμβουλία 19, 28
συμφυλότατος 15, 38
συμφύρειν 15, 24
συναιρεῖν: συνελέσθαι 2, 29
συναισθάνεσθαι 9, 36; 10, 31
συναλείφειν 17, 4
συναντᾶν 12, 13, 17
συνεδρεία 17, 33
συνεῖναι 22, 16; συνόντων 9, 27
συνεπινοεῖν 22, 8
συνεπιτίθεσθαι 12, 33
συνερανίζειν 14, 17
συνεργεῖν 5, 12; 14, 5
συνέρχεσθαι 23, 3
σύνεσις 19, 32
συνθήκη 18, 26
συνιέναι 23, 21
συνιστάναι 13, 10
συνκαθῆσθαι 23, 7
συνκαταβαίνειν 19, 12
σύννουν, τό 8, 25
σύνοιδα: συνειδότας fr. 1
συνορᾶν 20, 11
συνπαραληπτικός 14, 8
συνπαρεῖναι 23, 16
συντελεῖν 17, 28
συντρέφεσθαι 15, 35
συστέλλειν 11, 33; 12, 8; 13, 11
σφόδρα 13, 33
σχεδόν 13, 6
σχῆμα 21, 9;
Σωκράτης 10, 23; 22, 35
Σωκρατικὰ μνημονεύματα 23, 36
σῶμα 2, 5; 15, 25; 18, 21
σωτηρία 1, 27

ταπεινός 7, 16; 14, 39; 15, 20
ταπεινοῦν 11, 30; 15, 5; 22, 3

ταπείνωσις 10, 34
τελευταῖος 17, 17
τεχνικώτατοι, οἱ 18, 31
τηλικοῦτος 15, 37; 23, 13
τιθέναι 22, 30; θέσθαι 17, 3
τιμᾶν 15, 18
Τιμοκρέων 14, 24
τοιοῦτος — οἷος 6, 33; 16, 33; 18,18; 22,10; τοιοῦτό τι 17,13; τοιοῦτοί τινες 24, 10; τοιοῦτον n. 23,19; τι τοιοῦτον 9,32
τότε 12, 27; τότε καὶ νῦν 21, 3; τότε μὲν . . . τότε δέ 7, 14
τριβή 20, 12
τρόπος: καθ᾽ ὁνδήποτε — τρ. 1,9.
τυγχάνειν ὁμοίων 19, 10; ὁ τυχών 20,29; τὰ τυχόντα 15,34; ἔτυχεν ὁμιλῶν 23, 27; τυχῶσι 8, 1
τύραννος 11, 11
τύχη 5,25; 9,5; 10, 14, 35; 11, 6; 12,34; 13,14; 14,37; 16,7; 22,27
τυχηρός 15, 28

ὑβριστής 6, 32
ὑπακούειν: χαλεπὸς ὑπ. 14, 12
ὑπανίστασθαί τισιν 22, 13
ὑπέρ c. acc. 19, 28
ὑπερέχειν 12, 7; 15, 28
ὑπερηφανεῖν 5, 25; 7, 2; 10, 16; 11, 15; 12, 14; 15, 14; 16, 26; 20, 34
ὑπερηφανεύεσθαι 13, 33
ὑπερηφανία 4, 30; 6, 31; 7, 33; 10, 12; 13, 3; 14, 19; 15, 23; 16, 2, 31; 17, 25; 19, 4
ὑπερήφανος 2, 25; 3; 6, 27; 7, 3, 4, 15; 10, 14; 14, 7, 25; 15, 29; 24, 16; ὑπερήφανος — ὑπερόπτης 20, 32
ὑπερθαρρεῖν 11, 35
ὑπερόπτης — ὑπερήφανος 20, 33
ὑπερορᾶν 1, 6; 15, 32; 16, 6
ὑπεροχή 8,11; 13,9; 15,8; 21,31; 24, 11
ὑπεροψία 16, 31; 19, 4
ὑπερφρονεῖν 14, 10
ὑπηρετεῖν 9, 26
ὑπο]θήκη (?) 13, 21
ὑποκιναιδεῖν 23, 24
ὑποκρίνεσθαι 13, 37
ὑπολαμβάνειν 6, 24; ὑπολαμβάνεσθαι 8, 22
ὑπομειδιᾶν 17, 31
ὑπομνηματισμός 24, 22
ὑπονοεῖν 19, 16
ὑποπίπτειν 7, 16
ὑποπτεύειν 5, 10
ὑποσκελίζειν 14, 17
ὑποτάττειν 23, 16
ὕστερον 14, 28
ὕψος 12, 26

Φαῖδρος ὁ καλός 22, 28
φαίνεσθαι 5,8; 6,28; 7,14; 9,6; 13, 11; 14, 40
φάναι: φησίν 7, 12; 24, 17; φασίν 13, 5; φῶσιν 22, 19; φάσθαι 20, 1; φήσαντα 13, 20
φανερός ἐστιν . . . ἀλαζονευόμενος 4,27; φανερὰ δὲ ταῦτα 6, 21; φανερά 7, 25
φαντασία 8, 17; 9, 29
φάσκειν 18, 3; 23, 10
φαυλότερον 24, 7
φέρειν 5, 5; φέρονται ἐπὶ ταὐτό 24, 3; φέρεσθαι 19, 14
φθονερός 12, 22
φθονητική 24, 21
φθόνος 6, 7; 12, 14, 29
φιλοδοξεῖν 4, 28
φίλος 8, 29, 32; 10, 9; 15, 11; 17, 11; 23, 30
φιλοσοφία 10, 19
φιλόσοφος 4, 23; 6, 26
φλέγμα 11, 3
φοβεῖσθαι 5, 19; 16, 2; 23, 9
φορτίζεσθαι 18, 30
φρονεῖν 4,32; 6,23; 17,20; 19,21, 29; μέγα φρονεῖν 5, 3
φρόνημα 14, 39; τοῖς φρονήμασιν 1, 35; 7, 24

φύειν: πέφυκεν 11, 29; 20, 37
φυλάττειν 6, 30
φύσις 22, 25
φυτεύειν 18, 30
φωρᾶν 20, 10, 28

χαίρειν 17, 15; 23, 33
χαλεπὸς ὑπακούειν 14, 11; χαλεπόν . . . ὑπολαμβάνεσθαι 8, 21
χαρακτήρ 6, 34
χαυνοῦν: κεχαύνωνται 7, 22
χεῖρας ἀνατείνειν 23, 20
χείρων 18, 12
χλαμύς 15, 19
χλανίς 12, 18
χρείαν ἔχειν τινός 20, 2; ποιεῖσθαί τινος 9, 20
χρηστός 22, 30
χρόνος 11, 20; 22, 6
χυδαῖος 6, 13
χωρίς c. gen. 18, 24

ψέγειν 21, 4; 22, 3, 4
ψιλῶς 22, 27
ψυχή 12, 16; 15, 29
ψυχρός 16, 35

ὥσπερ 12, 24
ὥστε c. ind. 12, 16; c. inf. 14, 31; 22, 3; 24, 15; [5, 11]

B. G. TEUBNER
IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1911.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

a) Griechische Schriftsteller.

Abercii titulus sepulcralis. Ed. W. Lüdtke et Th. Nissen. ℳ 1.— **1.30.**
Aeliani de nat. anim. ll. XVII, var. hist., epistt., fragmm. Rec. R. Hercher. 2 voll. ℳ 12.20 **13.20.**
— **varia historia.** Rec. R. Hercher. ℳ 1.50 **1.90.**
Aeneae commentarius poliorceticus. Rec. A. Hug. ℳ 1.35 **1.75.**
*— **tacticus.** Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.]
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. ℳ 2.80 **3.30.**
— — — Ed. maior (m. Index v. Preuss). ℳ 9.20 **9.80.**
*— **Socratici reliquiae.** Ed. H. Krauß. [U. d. Pr.]
Aeschyli tragoediae. Iter. ed. H. Weil. ℳ 2.40 **3.—**
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) ℳ —.40 **—.70.**
— **cantica.** Dig. O. Schroeder. ℳ 2.40 **2.80.**
[—] **Scholia in Persas.** Rec. O. Dähnhardt. ℳ 3.60 **4.20.**
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. ℳ —.90 **1.30.**
Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. ℳ 3.20 **3.60.**
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. ℳ 1.— **1.25.**
Alypius: s. Musici.
Ammo: s. Maximus.
Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II. ℳ 1.— **1.40.**
Anaritius: s. Euclid. suppl.
Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. ℳ 1.40 **1.80.**
Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. ℳ 7.50 **8.60.**
Anonymi chronographia syntomos e cod. Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad. Bauer. ℳ 2.— **2.40.**
Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H Stadtmueller.
Vol. I: Pal. l. I—VI (Plan. l. V—VII). ℳ 6.— **6.60.**
Vol. II. P. 1: Pal. l. VII (Plan. l. III). ℳ 8.— **8.60.** [P. 2 in Vorb.]
*Vol. III. P. 1: Pal. l. IX. (Epp. 1—563. Plan. l. I) ℳ 8.— **8.60.** [P. 2 in Vorb.]
— **lyrica** s. lyr. Graec. rell. Ed. Th. Bergk Ed. IV cur. E. Hiller et O. Crusius. ℳ 3.— **3.60.**
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. ℳ 2.10 **2.50.**
Antonini, M. Aurel., commentarr. ll. XII. Rec. I. Stich. Ed. II. ℳ 2.40 **2.80.**

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI